

Loof God, loof Hem overal!

LOOF GOD, LOOF HEM OVERAL!

Bijbels dagboekje over het loven van God

door M.D. Geuze,

hervormd emeritus-predikant in de Protestantse Kerk in Nederland

Dit volk heb Ik mij geformeerd. Zij zullen Mijn lof vertellen. (Jesaja 43:21)

Laat alles wat adem heeft de HEERE loven. Halleluja!
(Psalm 150:6)

Laten we dan altijd door Hem (Jezus) een lofoffer brengen aan God, namelijk de vrucht van lippen die Zijn Naam belijden. (Hebreeën 13:15)

Heere, open mijn lippen; dan zal mijn mond Uw lof verkondigen. (Psalm 51:17)

Ik zal de blijken van goedertierenheid van de HEERE eeuwig bezingen, van generatie op generatie Uw trouw met mijn mond bekendmaken. (Psalm 89:2)

WOORD VOORAF

In de Bijbel, het Woord van God, neemt het loven van Hem een grote plaats in, met name in het boek van de Psalmen – in de latere rabbijnse traditie het ‘boek van de lofprijzingen’ genoemd - en in boek de Openbaring aan Johannes. Het volk Israël, onder het oude verbond, beoefent de lofprijzing van God in de eredienst van tabernakel en tempel. Zie de Psalmen. Als Gemeente van Christus leven we onder het nieuwe verbond dat Jezus heeft ingewijd met Zijn eigen bloed. Behoort onze lofprijzing die van Israël niet te overtreffen? Wij weten van Jezus’ komst, van Zijn leven en sterven, van Zijn opstanding en hemelvaart, van Zijn zitten aan de rechterhand van Zijn Vader, van de uitstorting van Zijn Geest en van Zijn heerlijke terugkomst en Koninkrijk. Wat een reden om Vader, Zoon en Heilige Geest te loven en te aanbidden!

God loven is een hartsgesteldheid en leefwijze. Het is gave en werk van de Heilige Geest Die deze uit de Wijnstok Jezus Christus neemt en aan de ranken meedeelt. God loven tot eer van Hem en tot zegen van de naaste en van onszelf; tot opbouw van Christus’ Gemeente en tot de komst van Gods Koninkrijk voor Israël en de volken.

Dit boekje wil helpen om de zegen van God loven te ontdekken en om die zegen te ontvangen. Lees en overdenk, bid en zing! God is het waard en het is tot zegen. *Leef* om Hem te loven én *loof* Hem om voor Hem te leven!

De HEERE zegene deze handreiking over het loven van Hem voor Zijn *hele* Gemeente, voor alle kerken en gemeenten met hun leden. Moge Zijn lof overal gehoord worden! Met hartelijke groet en zegenbede,
M.D. Geuze

Nunspeet, maart 2017

INHOUD

1. God geeft lofprijzing (Lk.1:63,64,67-69) - 9
2. God belooft lofprijzing (Jes.43:18-21) - 11
3. God beveelt lofprijzing (Openb.19:1-5) - 13
4. God troont op lofprijzing (Ps.22:2-5) - 15
5. God geeft Jezus Hem te loven (Mt.26:26-30) - 17
6. God geeft Zijn Geest om Hem te loven (Ef.5:18-21) - 19
7. Engelen loven God (Lk.2:13-16,20) - 21
8. De hemel vertelt Gods eer (Ps.19:2-7) - 23
9. De aarde juicht voor God (Jes.55:12,13) - 25
10. Leviëten loven de HEERE (1 Kron.25:1-7) - 27
11. Abrahams dienaar looft de HEERE (Gen.24:26-28,48) - 29
12. Mozes en Mirjam zingen voor de HEERE (Ex.15:1-3,20, 21) - 31
13. Hanna springt op van vreugde in de HEERE (1 Sam.2:1-3,10) - 33
14. David zingt over kleine kinderen die God loven (Ps.8:2,3,10) - 35
15. Asaf zingt: 'Wie lof offert, zal Mij eren' (Ps.50:6,14,15,23) - 37
16. Hizkia, door de HEERE genezen, looft Hem (Jes.38:16-20) - 39
17. Habakuk looft de HEERE als zijn kracht (Hab.3:17-19) - 41
18. Maria maakt de HEERE groot (Lk.1:46-50) - 43
19. Simeon looft God met Jezus in zijn armen (Lk.2:27-32) - 45
20. Getuigen van Jezus' intocht loven God (Lk.19:35-40) - 47
21. Getuigen van Jezus' hemelvaart loven God (Lk.24:50-53) - 49
22. Getuigen van Pinksteren loven God (Hand.2:4,11,46,47) - 51
23. Een genezen man looft God (Hand.3:4-9) - 53
24. Paulus en Silas loven God (Hand.16:22-26) - 55
25. Petrus looft God (1 Petrus 1:3-5) - 57
26. Loof de HEERE in het persoonlijke leven (Ps.103:1-5) - 59
27. Loof de HEERE in het huwelijksleven (Gen.2:18,21-23) - 61
28. Loof de HEERE in het gezinsleven (Gen.29:31-35) - 63
29. Loof de HEERE in het gemeentelven (1 Kor.14:15-19) - 65
30. Loof de HEERE in de samenleving (2 Kron.20:20-22, 26,28) - 67
31. De HEERE loven in het Koninkrijk van Zijn heerlijkheid (Openb.19:6-9) - 69

Lied - 71

Gebed - 72

Literatuur -73

1 GOD GEEFT LOFPRIJZING

Lezen: Lukas 1:57-80

(Lukas vertelt:) En nadat hij (Zacharias) om een schrijftafeltje gevraagd had, schreef hij de woorden: Johannes is zijn naam. En zij verwonderden zich allen. En onmiddellijk werd zijn mond geopend en zijn tong losgemaakt; en hij sprak en loofde God...Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde: Geprezen zij de Heere, de God van Israël, want Hij heeft naar Zijn volk omgezien en er verlossing voor tot stand gebracht. En Hij heeft een hoorn van zaligheid voor ons opgericht in het huis van David, Zijn knecht.

(Lukas 1:63,64,67-69)

De priester Zacharias en zijn vrouw Elizabeth krijgen op hun hoge leeftijd nog een zoon; een bijzondere zoon. De engel Gabriël heeft zijn geboorte aangekondigd in de tempel te Jeruzalem. Hij zal Johannes (‘De HEERE is genadig’) heten. Hij zal de wegbereider van de Messias zijn Die spoedig komt. Zacharias kan dit niet geloven, omdat hij en zijn vrouw oud zijn. Hij wordt met stomheid geslagen vanwege zijn ongelof. Hij zal weer kunnen spreken wanneer Johannes geboren wordt. Zacharias kan het volk niet zegenen en hij kan zijn vrouw niet mondeling meedelen wat de engel hem beloofd heeft. Elizabeth wordt zwanger en haar nicht Maria uit Nazareth komt op bezoek. Terwijl Maria Elizabeth groet, springt haar kindje op in haar buik en wordt Elizabeth vervuld met de Heilige Geest en profeteert over Maria en haar Kind. Maria zingt haar lofzang en keert daarna terug naar Nazareth.

Wanneer de zoon van Zacharias en Elizabeth geboren wordt, is er grote vreugde. Ook bij de burenen en familieleden, omdat de Heere grote barmhartigheid aan Elizabeth heeft bewezen. Bij de besnijdenis ontvangt het kind zijn naam. Hij zal Zacharias moeten heten zoals zijn vader. Maar Elizabeth zegt: ‘Hij zal Johannes heten’ en zijn vader bevestigt dat door zijn naam op te schrijven. Op het moment dat de boodschap van Gabriël in vervulling gaat (20), wordt Zacharias’ straf opgeheven. Het eerste wat hij na lange tijd zegt, is een lofprijzing op God. Hij ‘zegt’ God zoals Elizabeth Maria en haar Kind gezegend heeft (42). Ze spreken goed van God. Lukas licht dit toe: ‘En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met de Heilige Geest en profeteerde’. God de Heilige Geest komt over hem en maakt hem vol. Zo vol dat Zacharias gaat profeteren: woorden van God spreekt. Hij zingt zijn lofzang over Jezus, de komende Messias en over Zijn wegbereider Johannes. Hij ‘zegt’ de HEERE, de God van Israël, omdat Hij naar Zijn volk in genade heeft omgezien en verlossing tot stand heeft gebracht door de e Redder uit het huis van David, naar Zijn beloften. God zelf geeft Zacharias Hem te ‘zegenen’, goed van Hem te spreken, Hem te loven, door de vervulling met Zijn Heilige Geest. Dat is het werk van de Heilige Geest, ook vandaag. Dat wil Hij in jouw leven doen. Verlang je er naar? Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor Uw werk in het leven van Zacharias, voor de nauwkeurige vervulling van Gabriëls woorden, voor Uw grote genade aan hem bewezen. Vervul ons met Uw Heilige Geest en geef ons U te loven. Om Jezus’ wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. God is de Gever van de lofprijzing. Waarom is het goed om daarmee te beginnen?
2. Waarom vinden we God ‘zegenen’ vreemd, terwijl we zeggen ‘Leve de koning!’, hem zegenen met leven?
3. Er is een verband tussen de Heilige Geest en lofprijzing. Ook in jouw leven?

2 GOD BELOOFT LOFPRIJZING

Lezen: Jesaja 43:9-21

(Jesaja profeteert:) Denk niet aan de dingen van vroeger, let niet op de dingen van het verleden.

Zie, Ik maak iets nieuws. Nu zal het ontkiemen. Zult u dat niet weten?

Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis. De dieren van het veld zullen Mij eren – jakhalzen en struisvogels – want Ik zal water geven in de woestijn, in de wildernis rivieren, om Mijn volk, Mijn uitverkorenen, te drinken te geven. Dit volk heb Ik Mij geformeerd. Zij zullen Mijn lof vertellen. (Jesaja 43:18-21)

De profeet Jesaja heeft een boodschap van God voor de ballingen in Babel. De HEERE zal Zijn volk uit Babel bevrijden en het terugbrengen in het land van hun vaders. In een rechtsgeding tussen de HEERE, de God van Israël en de volken met hun goden, blijkt Gods macht. Hij kondigt Zijn reddingsdaden aan voordat ze gebeuren. Laat Israël Zijn getuige zijn! De uitslag van het rechtsgeding is, dat de God van Israël de ware God is en de enige Redder. Hij zal Babel ten val brengen en Zijn volk uit de ballingschap bevrijden. Bij de uittocht uit Egypte heeft Hij een pad gebaad door de Schelfzee. Israël moet nu niet aan het verleden denken, maar zich richten op wat God gaat doen. Hij zal een weg aanleggen door de woestijn en een overvloed van water geven. ‘Om *Mijn volk, Mijn uitverkorene* te drinken te geven’. Wat klinkt dat persoonlijk, warm en teer! Zoveel houdt de HEERE van Zijn volk dat in ballingschap is.

Deze bevrijding en terugkeer zal tot eer van Zijn grote Naam zijn. Zelfs de dieren in de woestijn die hun dorst lessen aan het water dat God geeft, zullen in hun vreugde daarover de HEERE loven zonder dat ze dit zich bewust zijn. Het terugkerende Israël zal dit bewust doen: ‘Dit volk heb Ik mij geformeerd. Zij zullen Mijn lof vertellen’. Als de grote Pottenbakker heeft Hij Zijn volk gevormd (1,7), toen Hij Abraham riep uit Ur der Chaldeeën, Zijn volk bevrijdde uit Egypte en een verbond met hen sloot bij de berg Sinai. Israëls ontstaan, bestaan en voortbestaan zijn Gods werk. Een volk, geroepen om Zijn lof (*tehillah*) te vertellen. Dat is Israëls bestemming. Dat belooft de HEERE.

Jezus, de Messias van Israël, heeft altijd de lof van Zijn Vader verteld: ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen’ (Joh.17:4). Dit is ook de roeping van Zijn Gemeente: ‘Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u *de deugden zou verkondigen van Hem* Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht’ (1 Petr.2:9). De Gemeente deelt in de belofte aan Israël geschonken. Een belofte om op te vertrouwen en te bidden om haar vervulling! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw belofte aan Uw volk Israël en aan Christus’ Gemeente; voor haar vervulling in het leven van Uw Zoon, van Uw volk en van Christus’ Gemeente. Vervul Uw belofte ook vandaag. Om Jezus’ wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je meer beloften in de Bijbel over het loven van God? Overdenk ze!
2. Ken je voorbeelden van lofprijzing in Israël, Christus’ Gemeente en je eigen leven?
3. Hoe kunnen Israël, Christus’ Gemeente en wij tot onze bestemming komen?

3 GOD BEVEELT LOFPRIJZING

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes vertelt:) En hierna hoorde ik een luide stem van een grote menigte in de hemel zeggen: Halleluja, de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht aan de Heere, onze God. Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig, omdat Hij de grote hoer geoordeeld heeft, die de aarde te gronde gericht heeft met haar hoererij en omdat Hij het bloed van Zijn dienstknechten aan haar gewroken heeft. En zij (de grote menigte in de hemel) zeiden voor de tweede keer: Halleluja! En haar rook stijgt op in alle eeuwigheid. En de vierentwintig ouderlingen en de vier dieren wierpen zich neer, aanbaden God, Die op de troon zit, en zeiden: Amen, Halleluja! En er kwam een stem uit de troon die zei: Loof onze God, al Zijn dienstknechten en die Hem vrezen, kleinen en groten! (Openbaring 19:1-5)

De apostel Johannes op Patmos ziet in een visioen de ondergang van Babylon, de stad van de van God afgefallen mens. Koningen, kooplieden en zeelieden heffen klaagliederen over haar verwoesting aan (18:9-19). Maar de hemel, de heiligen, de apostelen en de profeten worden opgeroepen om blij te zijn over haar val, 'want God heeft uw vonnis aan haar voltrokken' (18:20).

Hierna hoort Johannes een grote menigte in de hemel Gods overwinning op Babylon luid proclameren: 'Halleluja - Loof de Heere - de zaligheid, de heerlijkheid, de eer en de kracht aan de Heere, onze God'. De hemelse legerscharen laten hun overwinningsroep horen. Ze noemen ook de aanleiding: Gods waarachtige en rechtvaardige oordelen over de grote verleidende macht van Babylon én Zijn wraak over het bloed van de martelaren. De roep van de martelaren onder het altaar is verhoord (6:10). De hemelse legerscharen herhalen hun halleluja, want de rook van de stad stijgt op in alle eeuwigheid. Met Babylon is het voor altijd gedaan. De vierentwintig ouderlingen en de vier dieren rond de troon (4:4-8) – de dienaren uit Gods troonzaal – vallen in aanbidding voor de Koning op Zijn troon neer en stemmen in met de uitgesproken proclamaties: 'Amen, Halleluja!' En dan klinkt er nog een stem uit de troon, uit Gods onmiddellijke nabijheid - van een engel, een ouderling of één van de vier dieren? -: 'Loof onze God, al Zijn dienstknechten en die Hem vrezen, kleinen en groten!' Al Gods dienaren en allen die Hem kinderlijk vrezen, van alle leeftijden, moeten Hem loven. Het bevel om God te loven komt hier uit de *hemel*, maar het klinkt ook op *aarde* uit de mond van gelovigen, vooral van Psalm dichters. Een bevel om kinderlijk te gehoorzamen, uit liefde en uit dankbaarheid, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed

Koning der koningen, op de troon, we danken U voor Uw overwinning op Babylon, voor de proclamaties, de aanbidding en de lofprijzing in de hemel en voor het hemelse bevel om U te loven. We bidden U om gehoorzaamheid aan Uw bevel en om vergeving voor ongehoorzaamheid. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Vooral Psalm dichters geven Gods bevel door om Hem te loven. Weet je voorbeelden? Overdenk ze!.
2. De aanstaande ondergang van Babylon brengt tot lofprijzing. Ook jou? Waarom (niet)?
3. Bij God loven denken we vaak aan zingen. Welke andere vormen komen hier voor?

4 GOD TROONT OP LOFPRIJZING

Lezen: Psalm 22:1-12

(David zingt:) Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Mijn God, ik roep overdag, maar U antwoordt niet, en 's nachts, maar ik vind geen stilte. Maar U bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël.

Op U hebben onze vaders vertrouwd, zij hebben vertrouwd en U hebt hen bevrijd. Tot U hebben zij geroepen en zij zijn uitgered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd. (Psalm 22:2-5)

David zingt een klaaglied dat eindigt met een loflied. Het kan gezongen worden op de melodie van een voor ons onbekend lied 'De hinde van de dageraad'. David is in grote nood. Hij is ernstig ziek en vijanden omringen hem. Ze maken hem het leven moeilijk en hebben het op zijn ondergang gemunt. In deze nood voelt David zich van God verlaten; *de* nood in zijn nood. David klaagt zijn nood aan de HEERE, de trouwe Verbondsgod van Israël. Het beste adres dat er is. 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Hij klemt zich vast aan *zijn* God. Dag en nacht roept Hij tot Hem, maar hij krijgt geen antwoord.

Onrustig zoekt hij zijn rust bij de HEERE. Hij belijdt wie God is: 'Maar u bent heilig, U troont op de lofzangen van Israël'. De HEERE is de Heilige: heel anders als wij zijn. Hij hoeft niet te handelen zoals wij van Hem verwachten. Maar als de Heilige kan Hij David in zijn nood toch niet alleen laten? De lofzangen van Israël, die Zijn heiligheid en heilsdaden prijzen, zijn een eretoon waarop God als de verheven Koning zit. Maar waarom luistert Hij dan niet naar Davids klaaglied? In het geloof klemt Hij zich vast aan het godvrezende voorgeslacht, dat op de HEERE vertrouwd heeft en door Hem gered is. Is Hij niet Dezelfde Die ook hem kan bevrijden? Daar smeekt David om in vertrouwen en hopen op Gods redding. En dat niet tevergeefs! Hij zingt: 'Ja, U hebt mij verhoord' (22). Jezus maakt Davids klacht op het kruis tot de Zijne en wordt verhoord. Hij proclameert: 'Het is volbracht!' en beveelt stervend Zijn geest in de handen van Zijn Vader. Meer dan David is hier! Jezus is onze krachtbron en ons voorbeeld in onze nood.

'U troont op de lofzangen van Israël'. God hecht grote waarde aan de lofzangen van Zijn volk, die in geest en waarheid worden gezongen. Hij zit daarop als een troon; teken van Zijn koningschap en majesteit. Hij wordt daardoor geëerd. Ze geven Hem vreugde; vreugde in de *hemel*. Maar er is ook vreugde op *aarde*, want ze brengen de HEERE dichtbij in Zijn liefde en genade. Ze zegenen ons. Wat een aansporing om Hem te loven tot eer van Hem en tot zegen van onszelf en velen met ons! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U dat U troont op de lofzangen van Uw volk; dat U die bekroont met Uw tegenwoordigheid, liefde en genade, vrede en vreugde. Open onze lippen dat we U voortdurend loven in geest en waarheid. In Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat kunnen we van David in zijn grote nood leren?
2. Ken je andere Bijbelwoorden die zeggen dat lofzangen de HEERE behagen en dat Hij die bekroont met Zijn zegen?
3. 'Als wij aanbidden, bouw Uw troon' (*Opwekkingsliederen*, 237). Is dit gebed in overeenstemming met Ps.22:4? Waarom (niet)?

5 GOD GEEFT JEZUS HEM TE LOVEN

Lezen: Mattheüs 26:17-30

(Mattheüs vertelt:) En terwijl zij (Jezus met Zijn leerlingen) aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. Hij nam ook de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die en zei: Drink allen daaruit, want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergeten wordt tot vergeving van zonden. Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader. En toen zij de lofzang gezongen hadden, vertrokken zij naar de Olijfberg. (Mattheüs 26:26-30)

In Jezus' leven neemt het gebed een grote plaats in, ook de lofprijzing. Hij zegent God aan het begin van de maaltijd (Lk.9:16). Hij looft Zijn Vader, omdat Hij Zijn Koninkrijk verbergt voor wijzen en verstandigen (in eigen oog) en aan jonge kinderen bekendmaakt (Mt.11:25; Lk.10:21). Het 'Onze Vader' begint en eindigt met een lofprijzing (Mt.6:9,10,13). Wanneer Grieken naar Jezus toe komen bidt Hij om de verheerlijking van Zijn Vader (Joh.12:28). Dat doet Hij ook in Zijn hogepriesterlijk gebed (Joh.17:1).

Aan het eind van Zijn laatste Paasmaaltijd stelt Hij het heilig avondmaal in. Hij neemt het ongezuurde brood, zegent het, breekt het en geeft het aan Zijn leerlingen. Hij zegt daarbij: 'Neem, eet, dit is *Mijn* lichaam'. Niet het lam is 'het lichaam van het Pascha' – zoals de Joden daarover spreken -, maar Hij zelf. Daarna neemt Hij de beker, spreekt er een dankzegging over uit en geeft die aan Zijn leerlingen met de woorden: 'Drink allen daaruit'. Dit is de derde beker – 'de beker van de dankzegging' – die gewoonlijk na de Paasmaaltijd rondgaat. Jezus licht Zijn daad toe met: 'Want dit is Mijn bloed, het bloed van het nieuwe verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden'. Hij is het nieuwe Paaslam dat het nieuwe verbond inwijdt; voorzegt voor de heilstijd (Jer.31:31-34). Zijn bloed wordt vergoten voor de vergeving van de zonden, waardoor mensen in een nieuwe relatie met God komen. Voorlopig is dit de laatste keer dat Jezus deze maaltijd viert. Bij Zijn terugkomst in heerlijkheid zal Hij opnieuw wijn drinken in het Koninkrijk van Zijn Vader.

Hierna zingt Jezus met Zijn leerlingen het tweede deel van de lofzang: het 'Hallel' (Psalmen 115-118). Daarna gaat Hij naar de Olijfberg voor Zijn gebedsworsteling en gevangenneming. God lovend vervolgt Hij Zijn lijdensweg, gesterkt door de woorden van deze psalmen. Zo is Hij krachtbron en voorbeeld voor ons! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de instelling van het heilig avondmaal en voor Uw zingen van de lofzang. Geef, dat Uw Gemeente het heilig avondmaal zal vieren tot eer van U en tot zegen van haarzelf en velen om haar heen. Laat Uw volk Israël en Uw Gemeente God lovend haar weg vervolgen, hoe moeilijk die ook is. Uit genade. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Lees de Psalmen 115-118. Waar en hoe wordt over het loven van de HEERE gesproken?
2. Ken je voorbeelden van gelovigen in de Bijbel, in de geschiedenis en in onze tijd, die een moeilijke weg zijn gegaan God lovend?
3. Wat betekent het, dat Jezus leeft om Zijn Vader altijd voor Zijn volk te loven (vgl. (Hebr.7:25))?

6 GOD GEEFT ZIJN GEEST OM HEM TE LOVEN

Lezen: Efeziërs 5:8-21

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Efeze:) En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus. Wees elkaar onderdanig in de vreze van God. (Efeziërs 5:18-21)

De apostel Paulus wekt de gelovigen in Efeze op tot een heilig leven, om in Christus' licht te wandelen. Ze mogen zich niet te buiten gaan aan het drinken van wijn en dronken worden. Geen denkbeeldig gevaar, omdat in hun omgeving groepen mensen zich bedrinken om in vervoering te raken en godsdienstige ervaringen te ontvangen. Door geen maat te houden bij het drinken van wijn word je onaanspreekbaar en losbandig. Er is iets beters dan het geestrijke vocht: de vervulling met de Heilige Geest. Daartoe roept Paulus op: 'Word vervuld met (de) Geest'. Laat *God* je vullen met Zijn Geest! Het is *Zijn* werk en tegelijk een blijvende opdracht voor ons om God Zijn werk in ons te laten doen. Hem daarin niet te hinderen, maar ons daarnaar uitstrekken, daar vurig om bidden.

De vervulling met de Heilige Geest heeft heerlijke gevolgen: spreken, zingen, loven, dankzeggen en zich aan elkaar onderwerpen. Paulus gebruikt hier deelwoorden om te laten zien hoe deze vruchten voortvloeien uit de vervulling met de Heilige Geest. Daartoe leidt het vol zijn van de Geest. Dat uit zich in een spreken met elkaar wanneer de gelovigen samenkomen. Dan zingen ze psalmen, lofzangen en geestelijke liederen: de psalmen van Israël, de lofliederen van Christus' Gemeente en liederen spontaan ingegeven door de Heilige Geest. Dat is wat anders dan dronkenmanstaal uitslaan. Het is niet alleen een zaak van de buitenkant, maar het komt van binnenuit: zingen en loven in het hart; één groot loflied voor Christus uit een bron van intense vreugde. Stromen van levend water vloeien uit hun binnenste (Joh.7:37-39). Daarbij danken zij God de Vader voor alle dingen én zijn ze aan elkaar onderdanig in de vreze van God of van Christus (volgens bepaalde handschriften). Zo brengen ze de liefde voor God én voor elkaar in praktijk. Organisch en harmonieus met elkaar verbonden. De Heilige Geest is de Geest van lofprijzing, dankzegging en gemeenschap! Heilige Geest, vervul Christus' Gemeente en vervul mij! Amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor de vervulling met Uw Geest en de heerlijke gevolgen van gemeenschap, lofprijzing, dankzegging en dienst aan elkaar.

Vervul ons met Uw Heilige Geest en zegen ons met die genadegaven, tot eer van U, tot opbouw van Uw Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk. Omwille van Uw offer. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. In Hand.2:13-15 worden Geest en wijn ook met elkaar vergeleken. Waarom?
2. Ken je meer voorbeelden van vervulling met de Heilige Geest en God loven in de Bijbel, in de geschiedenis en in het leven van vandaag?
3. Waarom brengt de Heilige Geest tot lofprijzing?

7 ENGELEN LOVEN GOD

Lezen: Lukas 2:8-20

(Lukas vertelt:) En plotseling was er bij de engel een menigte van de hemelse legermacht die God loofde en zei:

Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

En het geschiedde, toen de engelen van hen weggegaan waren naar de hemel, dat de herders tegen elkaar zeiden: Laten we nu naar Bethlehem gaan en dat woord zien dat er geschied is, dat de Heere ons bekendgemaakt heeft. En zij gingen met haast en vonden Maria en Jozef, en het Kindje liggend in de kribbe...En de herders keerden terug en zij verheerlijkten en loofden God om alles wat zij gehoord en gezien hadden zoals tot hen gesproken was. (Lukas 2:13-16,20)

Engelen ('boodschappers') zijn geesten die God heeft geschapen om Hem en de gelovigen te dienen (Hebr.1:14). Zij dienen God in de hemel voor Zijn troon en op aarde waar ze heen gezonden worden voor een bepaalde taak. Ze zijn de hemelse legermachten van de HEERE, die opgeroepen worden om Hem te loven (Ps.103:20,21). Dat doen ze ook. De profeet Jesaja ziet serafs, engelen, die elkaar toeroepen: 'Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid!' (Jes.6:2,3).

Ook bij Jezus' geboorte loven ze God. Een engel maakt Zijn geboorte bekend aan herders in de velden van Bethlehem: 'Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere. En dit zal voor u het teken zijn: u zult het Kindje vinden in doeken gewikkeld en liggend in de kribbe'. Even onverwachts als de verschijning van de engel, verschijnt plotseling 'een menigte van de hemelse legermacht': een groot leger van engelen dat God looft door te proclameren: 'Eer aan God in de hoogste hemelen en vrede op aarde, in mensen een welbehagen'. Deze proclamatie is een strijd- en overwinningroep. Het Koninkrijk van God breekt door op aarde: het rijk van vrede en gerechtigheid in Jezus, de Vrededorst. God heeft een welbehagen in mensen, die in Adam en Eva Hem vaarwel gezegd hebben. Daarom: alle eer, heerlijkheid, aan Hem in de hoogste hemelen; nu al en voor eeuwig. Wat een bevestiging van de boodschap van de engel! De herders komen in beweging. Ze gaan met spoed naar Bethlehem en ze vinden het Kind. Ze vertellen erover aan anderen en ze loven God. Ze doen wat de engelen gedaan hebben. Een voorbeeld voor ons: met de engelen God loven. De HEERE is het waard omwille van het zenden van Jezus, Zijn Zoon, amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de dienst van de engelen in het loven van U en in het dienen van de gelovigen. Maak ons trouw in het dienen en loven van U zoals Uw engelen, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Engelen treden op bij Jezus' komst op aarde. Bij welke heilsfeiten nog meer? Waarom?
2. Ook in de Openbaring van Johannes loven engelen God. Waar en hoe?
3. Hoe kan hun voorbeeld ons helpen in het loven van God?

8 DE HEMEL VERTELT GODS EER

Lezen: Psalm 19

(David zingt:) De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. De ene dag spreekt overvloedig tot de andere. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld.

Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn zonnegloed. (Psalm 19:2-7)

David bezingt Gods heerlijkheid in Zijn schepping én in Zijn wet (*thora*). Hij begint met de schepping waarin hij Gods heerlijkheid bewondert. Zijn bewondering stijgt wanneer hij Gods openbaring aan Israël bezingt. Daarin maakt de HEERE Zich nog duidelijker bekend wie Hij is en wat Hij geeft.

‘Hemel’ staat in het Hebreeuws in het meervoud en omvat de lucht, de sterrenhemel en de hemel waar God woont. David neemt het uitspannel, het hemelgewelf, waar: de lucht en de sterrenhemel. Ze vertellen, dat wil zeggen: openbaren en tonen de eer en het werk van God. Elke dag en nacht herhalen de boodschap van hun voorgangers. Zonder onderbreking wordt de glorie van God doorgegeven. Zijn lof wordt niet in woorden uitgedrukt. Toch spreken de hemel en het uitspannel een taal. Hun meetsnoer – de tijdkring van dag en nacht als basis voor tijdsmaten - en hun boodschap gaan over de hele aarde.

Voor de zon heeft God in de hemel een tent opgeslagen waarin ze ’s nachts rust. Daaruit staat ze ’s morgens op, stralend als een bruidegom uit de bruidskamer. De zon is als een held die juichend de strijd tegemoet gaat. Ze verdrijft de duisternis van de nacht. Aan de ene kant van de hemel gaat de zon op en ze eindigt haar omloop aan de andere kant. Niets blijft voor haar warmte verborgen. David beleeft hier opnieuw: ‘Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats hebt gegeven...HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!’ (Ps.8:4,10). Dichter Ethan stemt met David in, wanneer hij zingt: ‘Daarom looft de hemel Uw wonderen, HEERE, ja, prijst Uw trouw in de gemeente van de heiligen’; van de engelen die Zijn troon omringen (Ps.89:6). De dichter van Psalm 148 roept de hemel op om God te loven (1-6) en de profeet Jesaja om te juichen voor de HEERE (Jes.49:13). De hemelen, door God geschapen, loven Hem! Ze beantwoorden aan Zijn scheppingsdoel en hun bestemming. De Heilige Geest opent ogen en oren om dat te zien en te horen en om daarvan te zingen. Laten we met de hemelen mee God loven! Hun goede voorbeeld volgen. Amen.

Gebed

Grote God, Schepper van hemel en aarde, we danken U voor Uw scheppingswerk; dat de hemelen U loven. Vergeef ons dat we vaak blind en doof zijn voor wat U laat zien en horen in Uw schepping. Open onze ogen en oren en geef dat we met de hemelen U loven. Om Jezus’ wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe komt het dat we vaak blind en doof zijn voor wat God laat zien en horen in Zijn schepping? Hoe zou dat kunnen veranderen?
2. Ken je meer verzen in de Bijbel waarin de hemelen God loven?
3. Welke plaats nemen de hemelen in ons leven in én zouden ze kunnen innemen?

9 DE AARDE JUCHT VOOR GOD

(Jesaja profeteert:) Want in blijdschap zult u uittrekken en met vrede voortgeleid worden. De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen. Voor een doornstruik zal een cipres opkomen, voor een distel zal een mirt opkomen; en het zal de HEERE zijn tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet zal uitgewist worden. (Jes.55:12,13)

De profeet Jesaja voorzegt in de Naam van de HEERE de terugkeer naar het beloofde land aan het Joodse volk in Babylonische ballingschap. God zal Zijn volk leiden. Het zal een vreugdevolle optocht zijn zonder hindernissen en onder het gejuich van Gods schepping: 'De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen'. De vloek van doornen en distels vanwege de zonde (Gen.3:17,18) zal opgeheven worden: 'Voor een doornstruik zal een cipres opkomen, voor een distel zal een mirt opkomen'. Cipresboom en mirstruik worden voor versiering gebruikt. Dit wonderlijke herstel van Zijn volk zal voor de HEERE tot een naam en eeuwig gedenkteken zijn. 'Zijn Naam moet eeuwig' eer ontvangen' (Ps.72:11; berijming 1773). De bevrijding uit Babel, die Jesaja profeteert, 'is het begin van een vernieuwde schepping (Jes.65:17-19; Ps.98:8,9) en een eeuwige erkenning ver buiten Israëls grenzen van de Heilige van Israël' (*Studiebijbel Oude Testament*, deel 9, 705); voorschot van het herstel van de hele schepping bij Jezus' terugkomst. Het gaat hier om meer dan beeldspraak.

Nu al vertellen planten, dieren en mensen Gods eer zoals de hemelen (Ps.19:2). Zelfs de heidense koning Nebukadnezar looft God (Dan.4:34-37). De hele schepping wordt hiertoe opgeroepen: 'Loof de HEERE vanaf de aarde, zeemonsters en alle diepe wateren. Vuur en hagel, sneeuw en damp, stormwind, die Zijn woord doet. Bergen en alle heuvels, vruchtbomen en alle ceders. Wilde dieren en alle vee, kruipende dieren en gevleugelde vogels. Koningen van de aarde en alle volken, vorsten en alle rechters op aarde. Jongemannen en ook meisjes, ouderen en jongeren samen. Laten zij de Naam van de HEERE loven, want Zijn Naam alleen is hoogverheven, Zijn majesteit welft zich over aarde en hemel' (Ps.148:7-13). Eenmaal wordt dit werkelijkheid. Dan komt de hele schepping tot Gods bestemming. Laten we nu al met de aarde mee God loven en de voltooiing van hemel en aarde van Hem verwachten, tot lof van Zijn Naam, amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U voor Uw schepping van de aarde en voor haar loven van U. Vergeef ons dat we hier vaak blind en doof voor zijn. Open onze ogen om Uw heerlijkheid in Uw schepping te zien en onze oren om Uw lof te horen. Geef dat we met aarde mee U loven. In Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Hoe kunnen we meer Gods heerlijkheid op aarde zien en Zijn lof daarop horen?
2. Ken je meer Bijbelverzen die spreken over het loven van God door de aarde?
3. Er zijn gelovigen die iets ervaren hebben van 'alle bomen van het veld zullen in de handen klappen'. Herken je dat? Wat zal de vrucht van zo'n ervaring zijn?

10 LEVIETEN LOVEN DE HEERE

Lezen: 1 Kronieken 25

Verder zonderde David met de legerbevelhebbers mensen af voor het dienstwerk uit de nakomelingen van Asaf, Heman en Jeduthun. Zij profeteerden onder het spel van harpen, luiten en cimbalen. Dit is hun aantal, van de mannen werkzaam voor hun dienstwerk.

Wat betreft de zonen van Asaf: ...; onder leiding van Asaf die profeteerde onder leiding van de koning.

Wat betreft Jeduthun: de zonen van Jeduthun waren... Zij stonden onder leiding van hun vader Jeduthun die bij het spel van de harp profeteerde onder het loven en prijzen van de HEERE.

Wat betreft Heman: de zonen van Heman waren... Deze allen waren zonen van Heman, de ziener van de koning, met woorden van God om de hoorn op te heffen...

Deze allen stonden onder leiding van hun vader opgesteld voor het lied in het huis van de HEERE met cimbalen, luiten en harpen, voor de dienst in het huis van God, onder leiding van de koning – Asaf, Jeduthan en Heman.

Hun aantal was samen met hun broeders die onderwezen waren in het lied voor de HEERE, tweehonderdachtentachtig, allen volleerd (1 Kronieken 25:1-7)

De HEERE kiest de stam van Levi uit voor Zijn bijzonder eigendom en voor Zijn dienst in het heiligdom, eerst in de tabernakel en later in de tempel. De Levieten zijn de helpers van de priesters. Ze bewaken het heiligdom en vervoeren het tijdens de woestijnreis. Koning David schakelt ze in bij het overbrengen van de ark naar Jeruzalem (1 Kron.15:16,19,27) en regelt hun muzikale werkzaamheden. Koning David is profeet, maar ook de Levieten Asaf, Heman en Jeduthun – dezelfde als Ethan? – zijn profeten. Ze ontvangen gaven van God om liederen te dichten en die te begeleiden op muziekinstrumenten. Tijdens het musiceren profeteren ze: ontvangen ze openbaring van God en loven ze Hem. Muziek speelt bij het profeteren een belangrijke rol (1 Sam.10:5; 2 Kon.3:15). Er is een wisselwerking. In het heiligdom geven David en genoemde familiehoofden leiding aan het profeteren en aan het loven van God. Er komen vier en twintig groepen van elk twaalf zangers en voor de regeling van hun diensten werpt men het lot. Er zijn tweehonderdachtentachtig zangers: goed onderwezen in het zingen voor de HEERE. Later komen we de Levieten als zangers tegen, onder meer bij het overbrengen van de ark naar de tempel (2 Kron.5:12), bij koning Josafats strijd tegen de Moabieten (2 Kron.20:19,21,22), bij koning Josia's viering van het Pascha (2 Kron.23:13) en bij de inwijding van Jeruzalems herstelde muur (Neh.12:27-43). Eeuwenlang hebben ze de HEERE met zang en muziek geprezen en zijn ze voor het volk een voorbeeld geweest in het loven van de HEERE. Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor Uw verkiezing van de stam van Levi voor Uw dienst; voor Uw gaven van profetie, dichtkunst, zang en muziek, tot zegen van Uw volk.

Geef deze gaven aan Uw Gemeente om U te loven; om ze te gebruiken in Uw dienst. Om Jezus' wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Is er een verband tussen het volk Israël als 'een koninkrijk van priesters' (Ex.19:6) en de dienst van de stam van Levi in de tabernakel en tempel (Num.3)?
2. Wat is de plaats van de muziek in het loven van God in het Nieuwe Testament?
3. Wat betekent muziek voor het loven van God vandaag?

11 ABRAHAMS DIENAAR LOOFT DE HEERE

Lezen: Genesis 24

Toen knielde die man (Abrahams dienaar) en boog zich voor de HEERE neer. Hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mijn heer Zijn goedertierenheid en Zijn trouw niet onthouden heeft. Wat mij aangaat, de HEERE heeft mij op deze weg geleid naar het huis van de broeders van mijn heer. Het meisje liep snel weg en vertelde in het huis van haar moeder wat er gebeurd was...

Ik (Abrahams dienaar) knielde en boog mij neer voor de HEERE; ik loofde de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mij op de goede weg geleid had om voor zijn zoon de dochter van de broeder van mijn heer tot vrouw te nemen.

(Genesis 24:26-28,48)

Abraham geeft aan zijn dienaar – zeer waarschijnlijk Eliëzer ('Mijn God is hulp') – de opdracht om een vrouw voor zijn zoon Izak te zoeken in zijn familiekring in Mesopotamië. Hij geeft hem Gods zegen mee: 'De HEERE, de God van de hemel, Die mij uit mijn familie en uit mijn geboorteland weggehaald heeft...die God zal Zijn engel voor u uit sturen, opdat u voor mijn zoon daarvan een vrouw zult nemen'. Wat een liefde en zorg van Abraham voor Izak, maar ook van zijn dienaar!

Wanneer Eliëzer met zijn reisgezelschap in Mesopotamië in de stad van Nahor aankomt, gaat hij eerst bij de waterput bidden: 'HEERE, God van mijn heer Abraham, laat het mij vandaag toch gebeuren en bewijs Abraham, mijn heer, Uw goedertierenheid'. Hij vraagt om een teken: 'Laat het zo zijn dat het meisje tegen wie ik zeg: Laat toch de kruik van uw schouder zakken, zodat ik kan drinken en dat zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken geven, dat zij het meisje is dat U voor Uw dienaar Izak bestemd hebt. Daaraan zal ik dan weten dat U mijn heer goedertierenheid bewezen hebt'. Voordat Eliëzer klaar is met bidden, komt Rebekka er aan en vervult het teken waar hij om gevraagd heeft. Stil kijkt hij toe om te zien of de HEERE zijn weg voorspoedig maakt. Wanneer de kamelen genoeg gedronken hebben, geeft hij Rebekka prachtige geschenken en informeert hij wie zij is en of hij in haar ouderlijk huis kan overnachten. Rebekka blijkt een achternicht van Izak te zijn. Het is mogelijk om bij haar thuis te overnachten. Eliëzer knielt nu neer en looft de HEERE. Hij zegent de God van Abraham Die hem geholpen en geleid heeft. Hij doet dat hardop in het openbaar. Wat een getuigenis! Later herhaalt hij dit bij Rebekka thuis. Haar vader en broer erkennen Gods leiding en geven toestemming voor het huwelijk. Zij zegenen Rebekka en die gaat op reis naar haar aanstaande bruidegom. Gods wonderlijke wegen leiden tot het loven van Hem, toen en vandaag! Ook bij jou? Amen.

Gebed

God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor het gebed en de gebedsverhoring van Eliëzer, voor zijn loven van Uw Naam.

Geef ons in afhankelijkheid van U te leven, Uw wegen te over-denken en U daarvoor te loven, om Jezus' wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat kunnen ouders van deze geschiedenis leren voor het huwelijk van hun kinderen?
2. Het Hebreeuwse werkwoord 'zegenen' wordt hier gebruikt en vertaald door 'loven' (27,48; niet in 60). 'Zegenen' is het goede uitspreken over iemand. Is 'loven' een goede vertaling? Waarom (niet)?
3. Wat blijkt in het leven van Abrahams dienaar? Ligt hierin een aanwijzing voor personeelsbeleid?

12 MOZES EN MIRJAM ZINGEN VOOR DE HEERE

Lezen: Exodus 14:26 – 25:21

Toen zongen Mozes en de Israëlieten dit lied voor de HEERE. Zij zeiden: Ik zal zingen voor de HEERE, want Hij is hoogverheven! Het paard en zijn ruiters heeft Hij in de zee geworpen.

De HEERE is mijn kracht en lied, Hij is mij tot heil geweest. Dit is mijn God, Hem verheerlijk ik; de God van mijn vader, Hem roem ik. De HEERE is een Strijder, HEERE is Zijn Naam...

Mirjam, de profetes, de zuster van Aäron, nam een tamboerijn in haar hand en al de vrouwen gingen achter haar aan, met tamboerijnen en in reidans. Toen zong Mirjam hun ten antwoord: Zing voor de HEERE, want Hij is hoogverheven! Het paard en zijn ruiters heeft Hij in de zee geworpen.

(Exodus 15:1-3; 20,21)

Bij de uittocht uit Egypte komen de Israëlieten in grot nood: voor hen de Schelfzee en achter hen de koning van Egypte met zijn leger. Ze schreeuwen tot de HEERE en er gebeurt een wonder: God maakt een pad door de Schelfzee waardoor de Israëlieten ontsnappen, maar waarin de Egyptenaren verdrinken. Hun dode lichamen liggen aan de oever van de zee. Vol eerbied voor de HEERE geloven ze in Hem en in Mozes, Zijn dienaar (14:31). Overweldigd door gevoelens van dankbaarheid en aanbidding heffen ze een machtig loflied aan. De mannen zingen onder leiding van Mozes en de vrouwen antwoorden in beurtzang onder leiding van Mirjam. In het eerste deel van het loflied (1-12) bezingen ze de grote daden van God die ze gezien hebben. Hij is de HEERE, de God van mijn vader Abraham en mijn God, zingt Mozes. Hij is een Strijder voor en de Redder van Zijn volk. Hij heeft Zijn rechterhand uitgestrekt en met Zijn adem geblazen om Zijn volk te redden. ‘Wie is als U onder de goden, HEERE? Wie is als U, verheerlijkt in heiligheid, ontzagwekkend in lofzangen, U Die wonderen doet?’ In het tweede deel (13-18) richt Mozes zich op de toekomst van Israël en spreekt hij zijn hoop uit, dat God hen zal beschermen en zal leiden naar het beloofde land. Het loflied eindigt met: ‘De HEERE zal regeren voor eeuwig en altijd!’ Mirjam en de vrouwen beantwoorden Mozes’ lied met tamboerijnen en in reidans: ‘Zing voor HEERE, want Hij is hoogverheven! Het paard en zijn ruiters heeft Hij in de zee geworpen’. Wat een feest voor en met de HEERE op de oever van de Schelfzee! Dit lied is een profetie van het lied van het Lam, gezongen door de overwinnaars van het beest aan de glazen zee (Openb.15:2-4). Wat mooi wanneer een heel volk God looft: mannen en vrouwen in reidans met muziekinstrumenten onder leiding van de profeet Mozes en de profetes Mirjam! Het is een voorschot van Gods Koninkrijk in heerlijkheid. Wie verlangt daar niet naar? Jij ook? Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, God van Israël, voor het wonder van Uw pad in de zee en voor het lied van Mozes en het lied van het Lam.

Geef, dat we Uw wonderen in de bevrijding van Uw volk uit Egypte en in de bevrijding door Uw Zoon Jezus Christus nooit vergeten; dat we U loven en aanbidden. Om Jezus’ wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je nog meer voorbeelden dat Mozes de HEERE looft (in Deuteronomium en de Psalmen)?
2. Welke betekenis heeft de gave van de profetie voor het loven van God (1 Kron.25:2,3; 1 Kor.14:24,25)?
3. Waarin komen het lied van Mozes en van het Lam met elkaar overeen en waarin verschillen ze van elkaar?

13 HANNA SPRINGT OP VAN VREUGDE IN DE HEERE

Lezen: 1 Samuël 1 – 2:11

Toen bad Hanna en zei:

Mijn hart springt op van vreugde in de HEERE, mijn hoorn is opgeheven in de HEERE; mijn mond is wijd open tegen mijn vijanden, want ik verheug mij in Uw heil.

Er is niemand zo heilig als de HEERE, want er is niemand buiten U, en er is geen rotssteen als onze God.

Spreek toch niet steeds zo bijzonder hoogmoedig, en laat niets hooghartigs uit uw mond gaan; want de HEERE is een alwetend God en Zijn daden zijn recht...De HEERE zal rechtspreken over de einden der aarde; Hij zal Zijn Koning kracht geven en de hoorn van Zijn Gezalfde opheffen. (1 Samuël 2:1-3,10)

Hanna ('de begenadigde'), de vrouw van Elkana ('God heeft gegrondvest/geschapen'), heeft een zwaar kruis te dragen: ze heeft geen kinderen. Zijn andere vrouw Peninna ('koraal') - Elkana heeft twee vrouwen – heeft wel kinderen. Elkana heeft Hanna niet verstoten, maar heeft haar lief. Jaarlijks gaat het gezin naar het heiligdom in Silo om de HEERE te aanbidden en Hem offers te brengen. Elkana geeft dan aan zijn vrouwen en kinderen delen van het offervlees, maar Hanna krijgt een extra-deel als teken van zijn liefde voor haar. Peninna kan dit niet hebben. Ze treitert Hanna met haar kinderloosheid om haar kwaad te maken. Zo gaat het jaar op jaar. Een groot verdriet voor Hanna die moet huilen en niet kan eten. Elkana probeert haar te troosten, maar Hanna is ontoestbaar.

Op een keer is Hanna zo bitter bedroefd dat ze naar het heiligdom gaat waar de hogepriester Eli bij de deur zit om toezicht te houden op wat er in de voorhof gebeurt. Huilend bidt Hanna tot de HEERE en legt ze de gelofte af: Wanneer ze een zoon krijgt zal ze die zijn levenlang aan de HEERE wijden. Eli denkt eerst dat Hanna dronken is, maar later geeft hij haar zijn zegen mee: 'Ga in vrede en de God van Israël zal u geven wat u van Hem gebeden heeft'. Hanna wordt zwanger en krijgt een zoon die ze Samuël ('van God gebeden') noemt. Heel jong brengt ze hem bij Eli om de HEERE te dienen.

Hanna is vol van Gods zegeningen. Ze zingt een loflied om Hem te danken en groot te maken. Haar lied is een profetie die verder reikt dan Hanna's omstandigheden. Later zal Maria, Jezus' moeder, putten uit deze lofzang. Hanna's hart springt op van vreugde in de HEERE over Zijn heil. De HEERE is de heilige en de alwetende God. Hij beschikt over leven en dood, over arm en rijk, over vernedering en verhoging. Hij is de grote Schepper en Rechter. Hanna eindigt in de komende Messias, Gods Koning, Zijn Gezalfde. Wat een loflied om met haar mee te zingen uit dankbaarheid voor wat de HEERE geeft! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, we danken U voor Uw werk in en door Hanna, voor het wijden van haar zoon aan Uw dienst en voor haar loflied; dat U voor ons hebt bewaard.

We bidden dat we zoals Hanna ons hart voor U mogen uitstorten en verhoring ontvangen, tot eer van U en tot de komst van Uw Koninkrijk. In Jezus' Naam. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken:

1. Wat treft je in Hanna's loflied?
2. Ken je voorbeelden dat Samuël de HEERE heeft geloofd?
3. Waarin stemt de lofzang van Maria (Lk.1:46-55) overeen met die van Hanna?

14 DAVID ZINGT OVER KLEINE KINDEREN DIE GOD LOVEN

Lezen: Psalm 8

(David zingt:) HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde! U Die U majesteit getoond hebt boven de hemel. Uit de mond van kleine kinderen en zuigelingen hebt U een sterk fundament gelegd, omwille van Uw tegenstanders, om de vijand en wraakzuchtige te laten ophouden...HEERE, onze Heere, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!

(Psalm 8:2,3,10)

David ('bemінде') zingt veel lofliederen voor de HEERE, zijn God. Vierenzeventig Psalmen staan op zijn naam en daarin looft Hij de HEERE. David 'is lieflijk in Psalmen van Israël' (2 Sam.23:1). In zijn jeugd is hij schaapherder. Heeft hij toen gezongen: 'De HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets' (Ps.23:1)? Jong komt hij als citerspeler aan het hof van koning Saul (1 Sam.16:14-23). Heeft hij door de HEERE te loven de boze geest bij Saul weggejaagd? Wanneer de ark naar Jeruzalem wordt overgebracht, huppelt hij uit alle macht voor de HEERE om Hem groot te maken (2 Sam.6:14). Later stelt hij musici en zangers voor de eredienst aan (1 Kron.15:16-24; 16:7,41,42). Na zijn zonde met Bathséba ontvangt hij vergeving en bidt: 'Heere, open mijn lippen dan zal mijn mond Uw lof verkondigen' (Ps.51:17). Aan het eind van zijn leven neemt hij afscheid van zijn volk met een loflied (1 Kron.29:10-21) en looft hij zijn God en de komende Messias (2 Sam.23:1-7).

In Psalm 8 bezingt David de grootheid van de HEERE als Schepper én de grootheid van de mens als kroon van Gods scheppingswerk. Hij juicht: 'HEERE, onze HEERE, hoe machtig is Uw Naam op de hele aarde!' Gods Naam is zichtbaar in heel Zijn schepping, in het bijzonder in de majesteitelijkheid van de hemel: de maan en de sterren. Na om zich heen en omhoog gekeken te hebben, ziet David de kleine kinderen en de zuigelingen. *Ze spreken*, al is het brabbeltaal. Daarin ziet hij Gods grote macht. Hij heeft daarin een sterk fundament gelegd. Zijn tegenstanders, wraakzuchtige vijanden, moeten verstommen. Het zwakke van God is sterker dan alle aardse machten (1 Kor.1:27). In Mattheüs 21:16 wordt dit vers aangehaald vanuit de Septuaginta – de Griekse vertaling van het Oude Testament – die hier 'lof' vertaalt. De kindertaal in de tempel: 'Hosanna, de Zoon van David' is tot lof van God. Hij maakt sterkte uit hun zwakheid. 'Kracht' en 'eer'/'lof liggen dicht bij elkaar (Ps.29:1; 68:36; 96:7). Wat een wonder, dat de HEERE uit de mond van kinderen en zuigelingen lof voor zich heeft bereid! Een belofte voor (groot) ouders en gemeenteleden om op te pleiten, opdat onze (klein) kinderen, de kinderen van Christus' Gemeente en die van ons volk in hun jonge jaren de HEERE loven. Hij is het waard! De lofprijzing is tot opbouw van Christus' Gemeente en dient de komst van Gods Koninkrijk voor Israël en de volken. Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, voor Uw werk in en door David, voor de psalmen die hij gedicht en gezongen heeft en voor zijn getuigenis over kleine kinderen en zuigelingen.

We bidden U voor de kinderen en baby's dat ze Uw lof vertellen. Zegen hen tot eer van U. Om Jezus' wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ga in enkele Psalmen van David na hoe en waarom hij God looft!
2. Ken je voorbeelden in de Bijbel, in de geschiedenis en in je eigen leven van kinderen die God loven?
3. Hoe kunnen we de grootheid zien van de Schepper en van de mens als kroon van de schepping?

15 ASAF ZINGT: 'WIE LOF OFFERT ZAL MIJ EREN'

Lezen: Psalm 50

(Asaf zingt:) De hemel verkondigt Zijn gerechtigheid; want God zelf is Rechter. sela... Offer dank aan God en kom aan de Allerhoogste uw geloften na. Roep Mij aan in de dag der benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren...

Wie dank offert, zal Mij eren; wie de rechte weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien... (Psalm 50:6,14,15,23)

De Leviet Asaf ('De HEERE voegt toe of verzamelt') is psalmdichter (Ps.50, 73-83) en zanger-musicus in Israëls eredienst (1 Kron.15:16,17,19; 25:1). In zijn leven looft hij veel de HEERE, ook in en door zijn psalmen.

In Psalm 50 roept Asaf op om de HEERE oprecht te dienen. Hij veroordeelt de eredienst zonder godsvrucht. Offers op zichzelf brengen niets aan God toe. Zeker geen offers die gepaard gaan met een zondig leven. De HEERE heeft de mens en zijn offers niet nodig (8-13). Offers, gebracht in geest en waarheid, die behagen Hem. De HEERE roept: 'Verzamel Mij Mijn gunstelingen, die een verbond met Mij sluiten door offers'; offers, die gepaard gaan met lof en dank aan Hem. De hemel verkondigt Zijn gerechtigheid. Een voorbeeld voor Gods gunstelingen! De HEERE Die geen offers nodig heeft, wil toch offers ontvangen. Asaf zingt: 'Offer dank aan God en kom aan de Allerhoogste uw geloften na. Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren' (14,15). Het Hebreeuwse woord (*toda*) kan vertaald worden met 'dank-offer' en met 'lof'. Het woord 'lof' betekent erkenning en waardering; waardering voor het gezag van God, voor Zijn waarheid en voor Zijn geboden. Erkennen houdt in: de HEERE belijden, Hem loven. Hij belooft: 'en u zult Mij eren'. Daar gaat het om: alle lof en dank voor de HEERE, de God van Israël!

Asaf eindigt deze psalm met: 'Wie dank offert, zal Mij eren; wie de rechte weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien'. Beide vershelften worden ook met elkaar verbonden en dan luidt de vertaling: 'Wie dank/lof offert, eert Mij en baant de weg, dat Ik hem Gods heil doe zien'; in navolging van de Septuaginta, de Griekse vertaling van het Oude Testament. Hier komt weer het woord 'dankoffer/lof' voor (14). De HEERE danken en loven om Hem te eren. De Hebreeënschrijver wekt daar ook toe op: 'Laten we dan altijd door Hem (Jezus) een lofoffer brengen aan God, namelijk de vrucht van de lippen die Zijn Naam belijden' (Hebr.13:15). Wie de rechte weg gaat van Gods beloften en geboden - en van de lofprijzing - zal Gods heil, Zijn redding, zien. Wat veelbelovend! Waag het maar! Doe het telkens opnieuw! Je zult Zijn redding ervaren. Hij doet wat Hij zegt! Amen.

Gebed

HEERE, God van Abraham, Izak en Jakob, dank U voor Uw werk in Asaf en voor deze psalm; voor de weg van lof en dank die U ons wijst.

Geef dat we die weg gaan en Uw heil zien. Vergeef ons, dat we U vaak vergeten en niet loven en danken. Bekeer ons en doe ons volharden in het loven van U. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Lees enkele psalmen van Asaf en kijk hoe en waarom hij God looft.
2. Ken je voorbeelden in de Bijbel, in de geschiedenis en in eigen leven van lofprijzing als de weg tot Gods heil, tot Zijn redding?
3. Wat belemmert ons om de HEERE oprecht te dienen?

16 HIZKIA, DOOR DE HEERE GENEZEN, LOOFT HEM

Lezen: Jesaja 38

(Hizkia zegt:) Heere, bij deze dingen leeft men en in al deze dingen is het leven van mijn geest. Want U hebt mij gezond gemaakt en mij genezen. Zie, tot vrede is de bitterheid voor mij bitter geweest, want U hebt mijn ziel lieflijk omhelsd, van het graf van de ontbinding vandaan gehaald. Want U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen. Immers, het graf zal U niet loven, de dood U niet prijzen; wie in de kuil neerdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen. De levende, de levende, die zal U loven, zoals ik vandaag doe. De vader zal zijn kinderen met Uw waarheid bekendmaken. De HEERE was er om mij te verlossen. Daarom zullen wij mijn snarenspeel doen klinken, al de dagen van ons leven, in het huis van de HEERE.

(Jesaja 38:16-20)

Hizkia ('De HEERE is kracht') - koning van Juda in de 8^e eeuw v. C. – is ernstig ziek. Er wordt voor zijn leven gevreesd. De profeet Jesaja komt bij hem op bezoek en zegt: 'Zo zegt de HEERE: Regel de zaken van uw huis, want u zult sterven en niet leven'. Wat een boodschap! Hizkia is ongeveer veertig jaar oud en heeft nog geen zoon als troonopvolger (2 Kon.18:1,2; 21:1). Hij is helemaal van streek, huilt en bidt. De HEERE hoort zijn gebed, ziet zijn tranen en verlengt zijn leven met vijftien jaar. Hij belooft Hizkia bevrijding uit de macht van de koning van Assyrië en geeft hem een teken ter bevestiging.

Na zijn genezing zingt Hizkia een danklied dat hij opgeschreven heeft. Angsten en verschrikkingen hebben hem vervuld in zijn zwaar lichamelijk lijden. De dood heeft hij in de ogen gezien. Smekend heeft hij omhoog gekeken en gebeden: 'Heere, ik word neergedrukt; wees U mijn Borg!' En God heeft hem verhoord en genezen. Hizkia dankt voor zijn herstel én voor de geestelijke zegen die hij ontvangen heeft: 'U hebt mijn ziel lieflijk omhelsd...U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen'. Wie sterft, kan God op aarde niet langer loven, maar 'de levende, de levende, die zal U loven, zoals ik vandaag doe'. Hizkia ontvangt het leven opnieuw uit Gods hand als een genadewonder. Hij mag verder leven en hij wil verder leven om de HEERE te loven. Hij wil Gods waarheid, Zijn trouw, aan anderen bekendmaken. Hij wil dat de HEERE in de tempel met zijn snarenspeel geloofd zal worden, al de dagen van zijn leven. Leven om de HEERE te loven! Gods scheppingsdoel én ons levensdoel. God alle eer en dank voor genezing, vergeving en lieflijke omhelzing! 'Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam. Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet één van Zijn weldaden...Loof de HEERE, mijn ziel!' (Ps.103:1,2, 22). Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, U bent de Heelmeester en de God Die vergeeft. We loven Uw grote Naam en we danken U voor Uw werk in het leven van Hizkia; voor genezing en levensverlenging, voor vergeving en omhelzing met Uw liefde.

We bidden U voor zieken: genees hen lichamelijk, psychisch en geestelijk om voor U te leven en U te dienen. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wanneer heeft koning Hizkia God nog meer geloofd?
2. Wat kunnen we van Hizkia leren voor ons omgaan met ziekte?
3. Hoe kunnen we in praktijk brengen: leven om te loven?

17 HABAKUK LOOFT DE HEERE ALS ZIJN KRACHT

Lezen: Habakuk 3

(Habakuk zegt:) Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn – ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil. De HEERE Heere is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van de hinden en Hij doet mij treden op mijn hoogten. Voor de koorleider, bij mijn snarenspeel. (Habakuk 3:17-19)

De profeet Habakuk ('omhelzing'?) leeft in de 7^e eeuw v. C. Hij worstelt met het Godsbestuur. Hij kondigt Zijn strafgericht *door* de Chaldeeën, de Babyloniërs, aan (hfdst.1) en daarna Gods strafgericht *over* hen (hfdst.2). In de vorm van een gebed profeteert hij de komst van de HEERE, Die de volken oordeelt en Zijn volk Israël bevrijdt (hfdst.3). Gods oordeel vervult hem met vrees. Hij bidt: 'HEERE, Uw werk, behoud het in het leven in het midden van de jaren, maak het bekend in het midden van de jaren; denk in Uw toorn aan ontferming!' Het komende strafgericht over de vijanden doet hem beven: 'Ik hoorde het en mijn buik sidderde. Bij het geluid trilden mijn lippen. Verrotting taste mijn beenderen aan. Ik sidderde op de plaats waar ik stond'. Toch ziet hij, vol vertrouwen op de HEERE, de dag van het oordeel tegemoet: 'Zeker, ik zal rustig wachten op de dag van de benauwdheid, als die aanbreekt voor het volk dat ons zal aanvallen'. Hij onderschat de dag van de benauwdheid niet. In aangrijpende beelden beschrijft hij de grote nood die over zijn volk en over de wereld komt: 'Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn'. Wat blijft er over om te leven, wanneer fruitteelt, akkerbouw en veeteelt –levensbronnen voor het volksbestaan - wegvallen? Dan kun je toch alleen maar huilen van verdriet? Habakuk doet dat niet. Hij zegt: 'Ik zal dan toch in de HEERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil'. In zo'n noodsituatie kun je toch alleen maar een *klaaglied* aanheffen? Maar Habakuk zingt een *loflied*: 'De HEERE Heere is mijn kracht, Hij maakt mijn voeten als die van de hinden, en Hij doet mij treden op mijn hoogten'. Hoeveel hem ook ontvalt, Hij houdt zijn God over: de Bron van zijn heil en kracht! Hij zal hem als een hert, veerkrachtig en snel, doen voortgaan en op hoogten brengen: doen overwinnen in Zijn Naam en door Zijn kracht! 'Dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof'! (1 Joh.5:4,5) Amen.

Gebed

Dank U, HEERE, dat U de levensbron en krachtbron bent van Uw volk in moeilijke omstandigheden, ook bij Habakuk.

Geef dat ons geloof groeit en bloeit en in grote nood overwint, tot eer van U, tot verwondering van onszelf en tot zegen van anderen. In Jezus' Naam, door Uw Heilige Geest. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Herken je je in Habakuks worsteling met het Godsbestuur? Zo ja, hoe? Zo nee, waarom niet?
2. Ken je voorbeelden in de Bijbel, in de geschiedenis en in je eigen leven van lofliederen zingen in noodsituaties?
3. Kunnen we ons voorbereiden op zulke situaties? Zo ja, hoe?

18 MARIA MAAKT DE HEERE GROOT

Lezen: Lukas 1:26-56

En Maria zei: Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker, omdat Hij heeft omgezien naar de nederige staat van Zijn dienares. Want zie, van nu aan zullen alle geslachten mij zalig spreken, want Hij Die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan en heilig is Zijn Naam. En Zijn barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen. (Lukas 1:46-50)

Vóór de geboorte van Jezus zingt Maria een lofzang tot eer van God. Ze doet dat in het huis van Zacharias en Elizabeth. De engel Gabriël heeft tegen haar gezegd: ‘En zie, uw nicht Elizabeth is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar die onvruchtbaar genoemd werd. Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn’. Daarom reist Maria snel naar hen toe. Er is zoveel om met elkaar te delen. Wanneer Maria bij hen aankomt en ze groet, springt het kindje van vreugde op in de schoot van Elizabeth en wordt deze vervuld met de Heilige Geest. Ze zegent Maria en haar Kind: ‘Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot. En waaraan heb ik dit te danken dat de moeder van mijn Heere naar mij toe komt?...En zalig is zij die geloofd heeft, want wat haar van de kant van de Heere gezegd is, zal volbracht worden’. Deze profetische woorden zijn terecht de lofzang van Elizabeth genoemd. God loven werkt aanstekelijk, want nu gaat Maria Hem loven. Samen maken deze vrouwen God groot. Wat een genade! Wat een voorbeeld!

Maria zingt: ‘Mijn ziel maakt de Heere groot en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker’. Spreekt Elizabeth over Maria’s geloof en haar gelukkige staat, zelf zingt ze over wat God in haar leven heeft gedaan. Met haar hele wezen maakt ze God de Heere (Gr. *kurios*) – de Naam van God in de Griekse vertaling van het Oude Testament – groot en verheugt ze zich in God haar Redder, de God van haar heil, waar de psalmen van zingen (24:5; 25:5). Hij heeft naar haar omgezien als een arm en ongetrouwd meisje dat bij de mensen niet in tel is. Ze is Gods dienares (38). Als moeder van de Messias zullen alle generaties haar gelukkig prijzen. Ze blijft daar niet in steken. Ze roemt Gods kracht, in haar leven heeft betoond, én Zijn heilige Naam. Gods heilshandelen geldt niet alleen haar. Het strekt zich uit ‘van geslacht tot geslacht over hen die Hem vrezen’. Maria zingt Gods lof en tegelijk profeteert ze over Gods regering in de wereld en in Israël. De HEERE vermenigvuldigt Zijn genade. Hij schakelt de jonge Maria in. We zijn nooit te jong of te oud voor Hem. Laat je je door Hem gebruiken? Er is geen betere dienst dan de Zijne. Amen.

Gebed

HEERE, God van ons heil, dank U voor Uw werk in en door Maria; voor haar lofzang en profetie.

We bidden U: Laat jongeren en ouderen Uw Naam loven en profeteren. Open hun lippen om Uw lof te verkondigen. Omwille van Jezus, Uw Zoon, onze Heere. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Elizabeth en Maria ervaren de zegen van ‘de gemeenschap van de heiligen’. Wat kunnen we van hen leren?
2. Maria ontleent woorden aan de lofzang van Hanna (1 Sam. 2) en aan andere woorden in het Oude Testament. Hoe is dat mogelijk op haar jonge leeftijd?
3. Wat kunnen we uit de lofzang van Maria leren voor ons loven van God?

19 SIMEON LOOFT GOD MET JEZUS IN ZIJN ARMEN

Lezen: Lukas 2:22-40

(Lukas vertelt:) En hij (Simeon) kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het Kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen volgens de gewoonte van de wet, nam hij Het in zijn armen, loofde God en zei: Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord, want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien, die U bereid hebt voor de ogen van alle volken, een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken. (Lukas 2:27-32)

In Jeruzalem woont Simeon ('De HEERE heeft gehoord'). Een rechtvaardige en godvrezende man. De Heilige Geest is op hem en hij verwacht de Messias: 'de Vertrouwing van Israël'.

De HEERE heeft hem door Zijn Geest bekend gemaakt dat hij vóór zijn sterven de Messias zal zien. Waar zoveel gelovigen eeuwenlang naar uitgezien hebben, dat zal hem te beurt vallen. Wat een verrassing om in een geestelijk donkere tijd gelovigen als Simeon en de profetes Anna in Jeruzalem aan te treffen! Ze behoren tot de heilige rest van Israël - naar de verkiezing van Gods genade (rom.11:5) - tot zegen van het hele volk. Wanneer Maria en Jozef de pasgeboren Jezus in de tempel brengen om Hem aan de HEERE voor te stellen, komt Simeon daar ook, geleid door de Geest. Precies op tijd, op Gods tijd. Hij vraagt aan Maria om het Kind in zijn armen te mogen nemen; het werk van de priester. Wanneer Simeon Jezus in zijn armen heeft, begint hij God te loven. De HEERE geeft hem meer dan Hij beloofd heeft: de Messias zien. Hij mag Jezus in zijn armen nemen en kan Hem aan zijn hart drukken. Simeons hart en mond lopen over dankbaarheid en lofprijzing. Hij zingt: 'Nu laat U, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede, volgens Uw woord'. Simeon gebruikt het beeld van een slaaf, die de opdracht van zijn heer heeft vervuld en nu van zijn plicht ontslagen wordt. God heeft Zijn belofte heerlijk vervuld. Nu kan hij in vrede heengaan en sterven. Waar hij zo lang naar uitgezien heeft, is nu werkelijkheid. Met eigen ogen ziet hij Gods zaligheid: Jezus, de Redder. God heeft bevrijding door Hem bereid 'voor de ogen van alle volken': niet in een verborgen hoekje, maar in het openbaar, tot zegen van alle volken. 'Een licht om de heidenen te verlichten': om de God van Israël te leren kennen en dienen. 'En (een licht) om Uw volk Israël te verheerlijken': om de heerlijkheid die God aan Zijn volk gegeven heeft, zichtbaar te maken. Jezus is de Knecht van de HEERE van Wie dit voorzegd is (Jes.42:6; 49:6). In zijn lofzang profeteert Simeon over de beloofde Messias en Zijn werk. Jozef en Maria verwonderen zich hierover. Laten wij dat ook doen. Amen.

Gebed

Dank U, Heere der heren en Koning der koningen, dat U Uw belofte aan Simeon heerlijk hebt vervuld; voor zijn loven van U en voor zijn profeteren over het werk van Jezus, Uw Messias.

Geef dat wij U loven voor Jezus' komst en werk en profeteren tot de komst van Uw Koninkrijk. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat betekent de zegen aan Jozef en Maria (34,35)?
2. Wat kunnen we leren van de trouw van Simeon en Anna aan de dienst van God in de tempel?
3. Loven gaat over in profeteren in de lofzangen van Maria, Zacharias en Simeon (Vgl. 1 Kron.25:1-3; Hand.13:2). Wijst God ons daarin een weg?

20 GETUIGEN VAN JEZUS' INTOCHT LOVEN GOD

Lezen: Lukas 19:28-44

(Lukas vertelt:) Zij (Jezus' leerlingen) brachten het (veulen) vervolgens naar Jezus. En nadat zij hun kleren op het veulen geworpen hadden, zetten zij Jezus daarop. Toen Hij nu verder ging, spreidden zij hun kleren onder Hem uit op de weg. Toen Hij reeds dicht bij de helling van de Olijfberg was gekomen, begon de hele menigte van de discipelen zich te verblijden en God met luide stem te loven om alle machtige daden die zij gezien hadden. En ze zeiden: Gezegend is de Koning, Die daar komt in de Naam van de Heere. Vrede in de hemel en heerlijkheid in de hoogste hemelen. En sommigen van de Farizeeën uit de menigte zeiden tegen Hem: Meester, bestraf Uw discipelen. En Hij antwoordde hun en zei: Ik zeg u dat de stenen zouden roepen, als dezen zouden zwijgen. (Lukas 19:35-40)

Jezus houdt Zijn koninklijke intocht in Jeruzalem. Hij heeft die zelf voorbereid. Twee van Zijn leerlingen heeft Hij opdracht gegeven om een veulen, een jonge ezel, op te halen. Dit hebben ze gedaan en ze werpen hun kleren op de ezel als zadel. Ze helpen Jezus om op het rijdier te gaan zitten en spreiden hun kleren uit op de weg. Wat een eerbetoon! De rode looper wordt uit gelegd voor de grote Koning!

Aangekomen op het hoogstgelegen deel van de weg over de Olijfberg, komt Jeruzalem in zicht met de tempel aan de oostkant van de stad. De weg loopt hier vandaan naar beneden. Nu begint de hele menigte van leerlingen – in de ruime zin van het woord – vol vreugde met luide stem God te loven vanwege alle machtige daden die ze gezien hebben, bijvoorbeeld de genezing van de blinde Bartimeüs en de opwekking van Lazarus uit de dood. Deze lof aan God herinnert aan de lofprijzingen bij Jezus' geboorte (2:13,14,20). Jezus wordt binnen gehaald als de Messias, de Koning uit het geslacht van David. Ze juichen Hem toe met woorden, ontleend aan Psalm 118:26 en aan de proclamatie van de engelen: 'Gezegend is de Koning, Die daar komt in de Naam van de Heere. Vrede in de hemel en heerlijkheid in de hoogste hemelen'. Op weg naar het kruis houdt Jezus deze zegetocht, want Hij zal overwinnen en opstaan uit de dood. De profetie van Zacharia gaat in vervulling: 'Verheug u zeer, dochter van Sion! Juich, dochter van Jeruzalem! Zie, uw Koning zal tot u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland, arm, en rijdend op een ezel, op een ezelsveulen, het jong van een ezelin' (9:9). Feestelijk en nederig, rijdend op een muilnier als Salomo (1 Kon.1:32-40), houdt Hij Zijn koninklijke intocht. Farizeeën protesteren, maar Jezus zegt, dat stenen – levenloze voorwerpen – Hem zullen eren als levende mensen dit niet doen. God en Zijn Messias zullen de eer ontvangen die Hen toekomt! Laten wij meedoen en Hen alle eer geven, amen.

Gebed

Gezegende Heere Jezus, we danken U voor Uw koninklijke intocht in Jeruzalem; voor de eer en lof die U ontvangen hebt.

We bidden U: Open onze mond om U te loven nu U gezeten bent op de troon van Uw Vader en in de hemel alle lof ontvangt. Omwille van Uw offer, op Golgotha gebracht. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat betekent Jezus' intocht voor Hem en voor Zijn leerlingen?
2. Wat valt je op wanneer je vers 38 vergelijkt met Ps.118:26 en Lk.2:14?
3. Op Jezus' blijde intocht volgt Zijn droeve rouwklacht (41-44). Wat leren we hier uit?

21 GETUIGEN VAN JEZUS' HEMELVAART LOVEN GOD

Lezen: Lukas 24:36-53

(Lukas vertelt:) Hij (Jezus) leidde hen naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel. En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten. Amen. (Lukas 24:50-53)

Jezus heeft de leiding bij Zijn hemelvaart: Zijn terugkeer naar de Vader in de hemelse heerlijkheid. Hij leidt Zijn leerlingen uit Jeruzalem naar Bethanië ('huis van de vijgen'), een dorp op de Olijfberg. Daar aangekomen heft Hij Zijn handen op en zegent Zijn leerlingen. Hij is hun Hogepriester. Meer dan Aäron is hier die het volk zegende met: 'De HEERE zegene u en behoede u! De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig! De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede!' (Num.6:24-26). Met welke woorden Jezus Zijn leerlingen zegent, weten we niet. Maar het zijn goede woorden; woorden vol 'Geest en leven' (Joh.6:63). In het begin van het Evangelie naar Lukas is er een priester Zacharias die het volk niet kan zegenen (1:21,22). Aan het eind van zijn Evangelie-beschrijving staat Jezus, de Hogepriester, Die blijft zegenen.

Terwijl Jezus Zijn leerlingen zegent, neemt Hij afscheid van hen en neemt Zijn Vader Hem op in Zijn heerlijkheid. Wat een thuiskomst van zo'n gehoorzame Zoon bij zo'n blijde Vader! Feest in de hemel voor Vader en Zoon, voor de heilige engelen en voor de geesten van de rechtvaardigen!

Jezus' leerlingen zijn getuigen hiervan. Ze zien met hun ogen, dat Hij met zegenende handen opvaart. Ze horen met hun oren Zijn zegenende woorden. In aanbidding vallen ze voor hem neer. Zo eren ze Hem. 'Hoe groot en schitterend is Zijn eer, door 't heil aan Hem bewezen! Hoe is Zijn roem gerezen!' (Ps.21:5; berijming 1773).

Gehoorzaam aan Zijn opdracht gaan ze terug naar Jeruzalem. Niet bedroefd om Zijn heengaan, maar 'met grote blijdschap' om Zijn verhoging. Ze gaan naar de tempel, het huis van God. Het Evangelie naar Lukas begint met Zacharias in de tempel en het eindigt met Jezus' leerlingen in de tempel. Ze gaan elke dag om daar God te loven en te danken. Zo vol zijn ze van Gods grote daden. Ze weten niet van ophouden. Jezus' hemelvaart: bron van blijvende lofprijzing en dankzegging! Ook voor jou? Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor Uw hemelvaart en voor Uw voortdurend zegenen van Uw Gemeente; voor de vreugde, de lofprijzing en de dankzegging bij Uw leerlingen.

Gee, dat Uw hemelvaart en Uw zitten aan de rechterhand van Uw Vader voor ons een bron van vreugde, lofprijzing en dankzegging is. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat valt je op wanneer je deze verzen vergelijkt met Hand.1:4-14? Waar legt Lukas de nadruk op in deze twee verslagen van Jezus' hemelvaart?
2. Betekent de hemelvaart geen gemis voor Jezus' leerlingen (Joh.14:18)?
3. Waarom begint en eindigt Lukas zijn Evangeliebeschrijving in de tempel (vgl. Hand.2:46; 3:1; 5:20,21)?

22 GETUIGEN VAN PINKSTEREN LOVEN GOD

Lezen: Handelingen 2:1-11, 42-47

(Lukas vertelt:) En zij (de honderdentwintig leerlingen van Jezus) werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen zoals de Geest hun gaf uit te spreken...

Kretenzen en Arabieren, wij horen hen (Jezus' leerlingen) in onze taal over de grote werken van God spreken...En zij (Jezus' leerlingen) bleven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; en zij loofden God en vonden genade bij heel het volk. En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe. (Handelingen 2:4,11,46,47)

Getuigen van Jezus' hemelvaart worden getuigen van de uitstorting van de Heilige Geest op het Joodse Wekenfeest in Jeruzalem. Tien dagen lang loven en danken ze God om Jezus' verhoging én bidden en smeken ze om de vervulling van de belofte van de Vader: de doop in de Heilige Geest. Het twaalfstal, de feestdag, de plaats van bijeenkomst en Jezus' leerlingen worden vervuld.

Om negen uur 's morgens – de tijd van het morgengebed in de tempel – zijn ze allen eensgezind bijeen. Plotseling horen ze het geluid van een stormwind en zien ze tongen van vuur op elkaars hoofden die zich over hen verdelen. Geluid en vuur zijn tekenen van Gods verschijning aan Zijn volk, bijvoorbeeld bij de wetgeving op de berg Sinaï en bij de ontmoeting met Elia op deze berg. Jezus' leerlingen worden allen vervuld met de Heilige Geest en beginnen in klanktalen de grote werken van God te verkondigen. Feestgangers die uit vreemde landen afkomstig zijn, horen in hun moedertalen de grote daden van God in Jezus' lijden, sterven en opstanding. God wordt geloofd en het Evangelie wordt gehoord. De liefde tot God – het verticale – en de liefde tot de naaste – het horizontale – worden zichtbaar. Niet alleen op de eerste feestdag – het is geen bevestiging – maar ook daarna. Dagelijks gaan Jezus' leerlingen naar de tempel en houden ze maaltijden in hun eigen huizen. Eensgezind volharden ze daarin. Ze eten met vreugde en in eenvoud van hart; gericht op Jezus en Zijn werk. Ze loven God. Aan Hem alle lof en dank! Heel Jeruzalem is onder de indruk en hen welgezind. De Heere geeft dagelijkse gemeentegroei met eeuwigheidsvrucht. Op aarde en in de hemel is er vreugde over zondaren die zich bekeren en Jezus gaan volgen. Gods lof wordt overal gehoord. De Heilige Geest is uitgestort: de Geest van lofprijzing. Hij wil Die ook aan jou geven! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, dank U voor de vervulling van Uw belofte. Dank U, Heere Jezus voor de uitstorting van Uw Geest. Dank U, Vader en Zoon, voor de lofprijzing en voor de verkondiging van Uw grote werken in vele talen.

We bidden U: Vervul ons met Uw Heilige Geest en geef dat we Uw grote werken loven, tot eer van U en tot zegen van velen. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom is de Heilige Geest uitgestort op het Joodse Wekenfeest (Ex.23:16; Deut.16:9-12)?
2. Waarom ontvangen Jezus' leerlingen klanktaal als eerste gave van de Geest en daarna andere gaven (43)?
3. Waarom is de Heilige Geest ook de Geest van lofprijzing?

23 EEN GENEZEN MAN LOOFT GOD

Lezen: Handelingen 3

(Lukas vertelt:) En Petrus keek hem (de lamme man) met Johannes doordringend aan en zei: Kijk ons aan! En hij hield de ogen op hen gericht, omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen. Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: In de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels vast. En met een sprong stond hij overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend. En al het volk zag hem lopen en God loven.

(Handelingen 3:4-9)

Petrus en Johannes gaan naar de tempel voor het avondgebed. Bij de tempelpoort – waarschijnlijk de Nikanorpoort, bekend om haar schoonheid. Haar deuren zijn van Korinthisch brons – zit een verlamde man. Hij is kreupel geboren. Hij zit bij de tempelpoort om van de tempelgangers een liefdegave te vragen. Dat doet hij ook aan Petrus en Johannes. Wat is deze man beklagenswaardig: niet kunnen lopen vanaf zijn geboorte, elke dag gedragen moeten worden naar de tempel, zonder die te kunnen binnen gaan en te moeten bedelen! Laat de tempelpoort mooi zijn, zijn bestaan is dat beslist niet!

Wanneer hij Petrus en Johannes om een liefdegave vraagt, kijkt Petrus hem doordringend aan. Wijst de Heere hem op deze man? Wil Petrus in de ogen van deze man lezen of hij open staat voor genezing? Petrus zegt, mede namens Johannes: ‘Kijk ons aan!’ De man doet dat en hij verwacht een geldstuk van hen te ontvangen. Terwijl Petrus en Johannes oogcontact met hem hebben, luisteren ze naar de stem van de Heilige Geest. Door Hem geleid zegt Petrus: ‘Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: In de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!’ De apostelen hebben geen geld. Ze leven van giften. Maar ze bezitten wel de kracht van de Heilige Geest Die in hen woont en Die met Zijn gaven op hen rust. Petrus beveelt deze man op te staan in Jezus’ Naam: op Zijn gezag en door de kracht van Zijn Geest. Hij pakt hem bij zijn rechterhand en richt hem op. Petrus zet in geloof zelf de eerste stap. Op dat moment worden de voeten en enkels van de man sterk. Hij heeft niet geleerd om te lopen en te springen, maar dat doet hij nu. Petrus’ hulp heeft hij niet langer nodig. Hij gaat met Petrus en Johannes de tempel binnen naar de binnenste voorhof waar de offers gebracht worden om daar God groot te maken en iedereen te laten zien dat hij genezen is. Zijn springen is een teken van de komst van het Koninkrijk van God (Jes.35:6). Alle tempelgangers zien hem lopen en horen hem God loven. Dit genezingswonder is tot eer van God en tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk (Hand. 3/4). Wat is de HEERE het waard om geprezen te worden, wanneer Hij ons geneest en onze mond vult met Zijn lof! ‘Loof, de HEERE, mijn ziel!’, amen.

Gebed

Heere Jezus, dank U voor dit genezingswonder en voor de lofprijzing van Uw Vader; voor de gave van genezing door middel van Petrus en Johannes tot zegen van deze lamme man.

Geef ons Uw genade om U te loven voor genezing en de gave van genezing aan Uw Gemeente, tot eer van Uw Naam en tot de komst van Uw Koninkrijk. Omwille van Uw offer. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Waarom blijven Petrus en Johannes naar de tempel gaan?
2. Waarom wordt deze lamme man nu pas genezen?
3. Wat is de uitwerking van dit genezingswonder?

24 PAULUS EN SILAS LOVEN GOD

Lezen: Handelingen 16:9-40

(Lukas vertelt:) En de menigte kwam als één man tegen hen (Paulus en Silas) in verzet. En de magistraten (stadsbestuurders) rukten hun de kleren af en gaven bevel hen met stokken te slaan. En nadat zij hun veel slagen toegediend hadden, wierpen zij hen in de gevangenis en geboden de cipier hen zorgvuldig te bewaken. En toen hij dat bevel gekregen had, wierp hij hen in de binnenste kerker en zette hun voeten vast in het blok. En omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen lofzangen voor God. En de gevangenen luisterden naar hen. En er vond plotseling een grote aardbeving plaats, zodat de fundamenten van de gevangenis bewogen werden; en onmiddellijk gingen alle deuren open en raakten de boeien van allen los. (Handelingen 16:22-26)

In Filippi aangekomen – de eerste stad die Paulus en Silas in Europa bezoeken – gaan ze op de sabbat naar een gebedsplaats. Deze is aan de rivier wegens godsdienstige reinigingen die daar plaats vinden. Blijkbaar is er geen synagoge in de stad. Daar verkondigen Paulus en Silas het Evangelie. Lydia komt tot geloof, laat zich dopen en ontvangt hen in haar huis.

De HEERE werkt, maar satan ook. Een slavin met een waarzeggende geest roept de zendelingen achterna. Ware woorden, maar uit een verkeerde bron en met een verkeerde bedoeling. Wil de geest Paulus en Silas hoogmoedig of populair maken? Na vele dagen grijpt Paulus in. Hij gebiedt de boze geest de slavin te verlaten. Haar eigenaars verliezen hun bron van inkomsten. Ze grijpen Paulus en Silas en sleuren hen mee naar de markt voor de overheid. De hele bevolking komt in beweging. Onverhoord worden de zendelingen gezeseld en in de gevangenis geworpen. De cipier moet hen zorgvuldig bewaken. Hij werpt ze als grote misdadigers in de binnenste cel – ondergronds en gevreesd – met hun voeten in het blok; een strafwerktuig van twee stukken hout met gaten voor de voeten. Paulus en Silas zijn er ellendig aan toe: zwaar mishandeld, zonder bewegingsvrijheid, in een donkere en koude, oneraardse cel. Maar – wonder van Gods genade – midden in de nacht bidden ze en zingen lofzangen voor God. Ze brengen in praktijk Psalm 42:9: ‘’s Nachts zal Zijn lied bij mij zijn, een gebed tot de God van mijn leven’ en Psalm 119:62: ‘Midden in de nacht sta ik op om U te loven voor Uw rechtvaardige bepalingen’. Medegevangenen horen hun gebeden en lofzangen, maar God ook. Hij antwoordt met een zware aardbeving, die leidt tot de bekering en doop van de cipier met de leden van zijn huishouding. Hij verheugt zich erover met al zijn huisgenoten tot geloof in God gekomen te zijn. Gebeden en lofzangen in heel moeilijke omstandigheden leiden tot geloof en bekering, tot vreugde in de hemel en op aarde. Wat een zegen! Amen.

Gebed

Vader in de hemel, we danken U voor Uw werk in Filippi; in het leven van Paulus en Silas, van Lydia en de cipier; in het leven van Uw vervolgde Gemeente vandaag.

Geef ons in de nacht van lijden en vervolging te bidden en lofzangen voor U te zingen. Om Jezus’ wil. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat kunnen we leren uit de komst van het Evangelie naar Europa?
2. Wat is het geheim van het bidden en loven door Paulus en Silas in zulke moeilijke omstandigheden?
3. Wat zijn de gevolgen van hun bidden en loven?

25 PETRUS LOOFT GOD

Lezen: 1 Petrus 1:1-12

(Petrus schrijft aan verstrooide gelovigen:) Geprezen de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. U wordt immers door de kracht van God bewaakt door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd. (1 Petrus 1:3-5)

De apostel Petrus schrijft omstreeks het jaar 65 vanuit Rome – aangeduid als Babylon (5:13) – een brief aan verstrooide en vervolgte gelovigen in Klein-Azië, het huidige Turkije. Hij noemt ze ‘uitverkoren(en) overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus’. Hij zegent ze met Gods genade en vrede. Mogen die toenemen!

Petrus begint zijn brief met een lofprijzing: ‘Geprezen de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden’. De God en Vader van Jezus is de Bron van alle heil. Hem komt alle lof toe! Zijn grote barmhartigheid is het fundament van Zijn heilsdaden. Hij heeft de gelovigen tot wedergeboorte – nieuw leven – gebracht door Jezus’ opstanding uit de doden. Ze zijn met Hem meelevendgemaakt, mee-opgewekt en mee-gezet in de hemel (Ef.2:5,6). Pasen heeft de grote wending gebracht in het leven van Petrus en van alle gelovigen (1 Kor.15). Ze hebben nu een *levende* hoop op een heerlijke toekomst: een erfenis die in de hemelen bewaard wordt voor hen én waarvoor zij bewaard worden in de kracht van God door het geloof tot de zaligheid, die gereed ligt om geopenbaard te worden bij Jezus’ terugkomst in heerlijkheid. Al deze zegeningen van God brengen Petrus tot deze lofprijzing aan het begin van zijn brief. Hij beëindigt zijn brief ook met een lofprijzing: ‘De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij zelf moge u – na een korte tijd van lijden – toerusten, bevestigen, versterken en funderen. Aan Hem de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.’ (5:10,11) Aan God *is* nu al de heerlijkheid en de kracht. Hij *zal* die ontvangen tot in de eeuwen der eeuwen. Wat is deze God alle lof en dank waard! Petrus brengt ons op de toonhoogte van de lofprijzing. Laten we ons bij hem aansluiten; nu met lofprijzing beginnen om die straks eeuwig voort te zetten! Amen.

Gebed

Dank U, hemelse Vader, voor Uw grote barmhartigheid, voor Jezus’ opstanding uit de doden, voor de nieuwe geboorte, voor de levende hoop en voor de erfenis die wacht.

We bidden U om verwondering over Uw grote daden, om lofprijzing van Uw Naam en om verwachting van Uw Koninkrijk in heerlijkheid. In Jezus’ Naam. Amen.

Om over na te denken

1. Wat heeft Jezus’ opstanding voor Petrus betekend?
2. Hoe weten we dat we opnieuw geboren zijn?
3. Hoe blijft de hoop op Jezus’ terugkomst en de voltooiing van Gods Koninkrijk levend?

26 LOOF DE HEERE IN HET PERSOONLIJKE LEVEN

Lezen: Psalm 103

(David zingt:)Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam.

Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet één van Zijn weldaden.

Die al uw ongerechtigheid vergeeft, Die al uw ziekten geneest,

Die uw leven verlost van het verderf,

Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid,

Die uw mond verzadigt met het goede,

Uw jeugd vernieuwt als die van een arend. (Psalm 103:1-5)

Na de bijbelse voorbeelden van het loven van God is het goed om Zijn licht te laten schijnen over het loven van Hem in de relaties waarin we leven. God is het waard én Hij heeft er recht op dat we Hem loven in ons persoonlijke leven; in alle levensfasen van jong zijn tot oud worden én in alle levensomstandigheden van gezondheid en ziekte, van getrouwd en ongetrouwd zijn, met kinderen en zonder kinderen, met baan en zonder baan, enz. De HEERE loven altijd en overal!

In Psalm 103 is David heel persoonlijk. Hij spreekt zichzelf aan, zowel aan het begin als aan het eind van de Psalm: 'Loof de HEERE, mijn ziel!' Deze Psalm is een danklied voor ontvangen zegeningen van God; mogelijk voor genezing van een ernstige ziekte die David aan de rand van de dood heeft gebracht (4,15,16). Deze psalm is een danklied van Gods Gemeente. Zo is en wordt deze Psalm al eeuwenlang gezongen door Israël en Christus' Gemeente. Jezus, Israëls Messias, heeft die ongetwijfeld ook gezongen en wij mogen die met Hem meezingen. David wekt zichzelf op om de HEERE, de trouwe Verbondsgod van Israël, en Zijn heilige Naam met zijn hele wezen te loven. Zijn Naam 'Ik ben Die Ik ben', 'Ik ben er bij', die in Jezus vlees en bloed heeft aangenomen: Immanuël – God met ons. David wil Gods zegeningen niet vergeten, maar die noemen en roemen. Hij looft God, Die vergeeft, geneest, redt van het graf, kroont, verzadigt en vernieuwt. Zo is Hij en zo doet Hij, niet één keer, maar keer op keer. David heeft deze heilsdaden van God persoonlijk ervaren. Hij is er vol van en zijn hart en mond lopen over van Gods lof. Ongerechtigheden en ernstige ziekten tot aan de rand van het graf zijn zware lasten. Maar de HEERE heeft hem bevrijd. Daarbij heeft Hij hem gekroond met goedertierenheid – Zijn verbondsliefde - en barmhartigheden - meervoud in het Hebreeuws; dus een overvloed –; verzadigd met bewijzen van Zijn goedheid en vernieuwd met levenskracht zoals een arend. Wanneer die nieuwe veren krijgt, verjongt hij zich. David is een gezegend mens! Maar hij denkt niet alleen aan zichzelf, maar ook aan zijn volk Israël, aan het nageslacht en aan de engelen. Die en al Gods werken roept hij op om de HEERE te loven. Laten we met hem meedoen! 'En gij, mijn ziel, loof gij Hem bovenal!' (Ps.103:11; berijming 1773), amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, vol van goedertierenheid en barmhartigheden, dank U voor dit danklied; voor alle zegeningen die U aan David hebt gegeven en waarvoor hij U looft.

We bidden dat wij U mogen kennen als de God Die vergeeft, geneest, redt van het graf, kroont, verzadigt en vernieuwt en dat we U daarvoor loven. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Psalm 116 is ook een danklied. Lees en overdenk die!
2. Waarom zijn de Psalmen 103 en 116 zo geliefd?
3. Wat verhindert/ helpt je om persoonlijk God te loven?

27 LOOF DE HEERE IN HET HUWELIJKSLEVEN

Lezen: Genesis 2:18-25

Ook zei de HEERE God: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem...

Toen liet de HEERE God een diepe slaap op Adam vallen, zodat hij in slaap viel; en Hij nam één van zijn ribben en sloot de plaats ervan toe met vlees. En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. (Genesis 2:18,21-23)

Het eerste hoofdstuk van de Bijbel zingt de lof op God de Schepper van hemel en aarde. Het hoogtepunt van Zijn scheppingswerk is de schepping van de mens naar Zijn beeld; ‘mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen’. Hij zegende hen met vruchtbaarheid en Hij gaf hun de opdracht om talrijk te worden en de aarde te vervullen en te onderwerpen. Hij stelde hen aan als koning en koningin over Zijn schepping. Hun eerste volle dag was een rustdag.

Hoe God de eerste mensen schiep lezen we in Genesis 2. Hij schiep de mens uit de aarde en Hij blies de levensadem in zijn neusgaten. Zo werd de mens een levend wezen. De schepping van de vrouw was heel bijzonder. De HEERE God ontdekte de eenzaamheid van de man en Hij zei: ‘Het is niet goed dat de mens alleen is’. Daarna liet hij Adam die ontdekken toen hij de dieren een naam gaf. God wilde in die eenzaamheid voorzien: ‘Ik zal een hulp voor hem maken als iemand tegenover hem’. Hij liet Adam diep slapen, nam één van zijn ribben en bouwde de rib tot een vrouw en bracht haar bij Adam. Een vrouw voor Adam uit een rib, dichtbij zijn hart, om haar lief te hebben en te koesteren. God zelf leidt haar naar Adam die zijn ogen uitkijkt: een vrouw, aan hem gelijk en toch anders, en wat een mooie vrouw! Adam begint te zingen: ‘Deze is ditmaal been van mijn beenderen en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin (Hebr. *isha*) genoemd worden, want uit de man (Hebr. *ish*) is zij genomen’. Een lof- en danklied aan het adres van God Die deze bruid naar hem toe leidt. Zijn Naam wordt niet genoemd, maar Adam spreekt deze woorden uit in Zijn tegenwoordigheid. Hij leeft vóór de zondeval, tot eer van zijn Schepper. Een vrouw of man uit Gods hand ontvangen – wat een reden om Hem te loven! Niet alleen aan het begin van het huwelijk, maar alle huwelijksdagen voor wat God in elkaar, met elkaar en door elkaar geeft! In voor- en tegenspoed. Tel samen de zegeningen, één voor één, en zie Gods liefde dan door alles heen! Vergeet de HEERE niet te loven!

En de ongetrouwen of niet-meer-getrouwen? De HEERE zelf is meer en heeft meer dan de huwelijkszegen. Hij wil je vullen met Zijn liefde en je vruchtbaar maken in Zijn dienst. Hij geeft je reden om Hem te loven. Tel je zegeningen! Amen.

Gebed

Dank U, grote Schepper, voor Uw schepping van man en vrouw en voor het huwelijk dat U hebt ingesteld. U bent ook de Onderhouder van het huwelijk, zodat mannen en vrouwen elkaar liefhebben en trouw blijven, ook wanneer het moeilijk is.

We bidden U voor alle getrouwen, ongetrouwen en niet-meer getrouwen dat ze U loven. In Jezus' Naam. Amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je andere Bijbelgedeelten over het huwelijk waarin de lof van God doorklinkt?
2. Wat helpt man en vrouw om God te loven?
3. Wat helpt ongetrouwen en niet-meer-getrouwen?

28 LOOF DE HEERE IN HET GEZINSLEVEN

Lezen: Genesis 29:15-35

Toen de HEERE zag dat Lea minder geliefd was (door Jakob), opende Hij haar baarmoeder; Rachel daarentegen was onvruchtbaar. Lea werd zwanger en baarde een zoon. Zij gaf hem de naam Ruben. Want, zei ze, de HEERE heeft mijn verdrukking gezien. Voorzeker, nu zal mijn man mij liefhebben.

Lea werd weer zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Omdat de HEERE gehoord heeft dat ik minder geliefd ben, heeft Hij mij ook deze zoon gegeven. Zij gaf hem de naam Simeon.

Nogmaals werd zij zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Nu, ditmaal, zal mijn man zich aan mij hechten; ik heb hem immers drie zonen gebaard. Daarom gaf men hem de naam Levi.

Weer werd zij zwanger en baarde een zoon. Zij zei: Ditmaal zal ik de HEERE loven. Daarom gaf zij hem de naam Juda. Toen hield zij op met baren. (Genesis 29:31-35)

Jakob heeft door het bedrog van zijn schoonvader Laban en door zijn vasthouden aan haar zus twee vrouwen: Lea ('koe') en Rachel ('ooi'). Lea is de oudste en heeft fletse ogen en Rachel is de jongste en is 'mooi van gestalte en knap om te zien'. De bruidsprijs voor deze twee vrouwen is veertien jaar werken als herder voor Laban. Jakob heeft Rachel, zijn eerste liefde, meer lief dan Lea. Geen ideale huwelijkssituatie!

Lea lijdt onder de situatie. Ze komt bij Jakob op de tweede plaats. Maar de HEERE ziet haar huwelijksverdriet. Hij ontfermt Zich over haar. Hij geeft haar kinderen, maar Rachel is onvruchtbaar. Wat een verdriet voor Rachel én Jakob die zoveel van haar houdt! Wat een spanning in die huwelijken en die gezinnen!

De HEERE geeft aan Jakob en Lea vier zonen. Moeder Lea maakt toespelingen bij de namen van haar zonen. Ruben betekent: 'Zie, een zoon!' Lea gebruikt de Hebreeuwse woorden voor 'zien' en 'mijn ellende, vernedering'. Ze hoopt, dat Ruben een middel is om haar aan Jakob te binden. Haar tweede zoon noemt ze Simeon ('De HEERE heeft gehoord'). Ze zegt, dat God gehoord heeft dat ze minder geliefd is. Haar derde zoon noemt ze Levi ('aanhanger, afhankelijk'). Ze hoopt dat na drie zonen Jakob zich bij haar zal voegen (Gen.2:24). De vierde zoon krijgt de naam Juda ('lof'). 'Ditmaal zal ik de HEERE loven' zegt Lea. Ze spreekt nu geen hoop meer uit op een betere relatie met Jakob. De geboorte van haar kinderen is voor Lea een zaak van gebed en gebedsverhoring. Ze looft de HEERE in haar ongelukkige huwelijk! God geeft haar het geloof. Ze denkt nu niet meer aan Jakob, maar aan God. Lea is een voorbeeld om in huwelijk en gezin de HEERE te loven, in gelukkige en minder gelukkige omstandigheden. Dat is mogelijk door de Heere Jezus, om door Hem een lofoffer aan God te brengen: de vrucht van de lippen die Zijn Naam belijden (Hebr.13:13). De HEERE is het waard en wij worden erdoor gezegend. Loof Hem om te leven! Amen.

Gebed

HEERE, God van nieuw leven, we danken U voor Uw liefde voor Lea, voor haar gebedsverhoring en voor haar lofprijzing van Uw Naam.

Geef dat vandaag in huwelijken en gezinnen Uw Naam geprezen wordt, door Jezus Christus, onze Heere, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Ken je andere voorbeelden in de Bijbel van het loven van God in huwelijken en gezinnen?
2. Lees 1 Samuël 1 en 2:1-11. Zijn er overeenkomsten met Lea's situatie?
3. Wat helpt gezinnen om de HEERE te loven?

29 LOOF DE HEERE IN HET GEMEENTELEVEN

Lezen: 1 Korinthiërs 14

(Paulus schrijft aan Christus' gemeente in Korinthe:) Hoe is het dan? Ik zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden. Ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen. Want anders, als u dankzegt met uw geest, hoe zal hij die de plaats inneemt van de niet-ingewijde, amen zeggen op uw dankzegging, wanneer hij niet weet wat u zegt? Immers, u dankt wel op een mooie manier, maar de ander wordt niet opgebouwd. Ik dank mijn God dat ik in meer andere talen spreek dan u allen. In de gemeente echter wil ik liever vijf woorden spreken met mijn verstand, om ook anderen te onderwijzen, dan tienduizend woorden in een andere taal. (1 Korinthiërs 14:15-19)

De christelijke Gemeente is geboren uit een gebedssamenkomst (Hand.1:14). Op Pinksteren komt ze tot openbaring door de uitstorting van de Heilige Geest: 'En zij (Jezus' leerlingen) werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken' (Hand.2:4). De grote werken van God worden in klanktaal geprezen die verstaan wordt door de feestgangers uit vele vreemde landen. De lofprijzing van God brengt de mensen samen, zoals muziek dat vaak doet. Het loven van God gaat vooraf aan de toespraak van Petrus. Een voorbeeld voor de Gemeente door de eeuwen heen, tot vandaag toe! In Korinthiërs 11-14 schrijft Paulus over de samenkomsten van de gemeente, met name over het gebruik van de gaven van de Geest in die samenkomsten. In hoofdstuk 14 gaat het over de gaven van profetie en klanktaal. Profetie is tot opbouw, vermaning en vertroosting van de Gemeente. Klanktaal is voor persoonlijke geloofsopbouw. Paulus dankt God dat God hem veel talen, klanken, heeft gegeven. Maar in de samenkomst van de gemeente wil hij liever vijf woorden met zijn verstand in het Grieks spreken, die de gemeenteleden kunnen verstaan dan tienduizend woorden met zijn geest in klanktaal, die de mensen zonder vertaling niet verstaan. Het gaat Paulus om *de verstaanbaarheid* van de boodschap tot opbouw van Christus' Gemeente. Paulus bidt tot God en looft de HEERE met zijn verstand in zijn moedertaal én met zijn geest in klanktaal waarbij zijn verstand is uitgeschakeld. Wanneer hij God dankt met zijn verstand in gewone taal, kan iemand daarmee instemmen door 'amen' te zeggen, omdat hij deze taal verstaat. Dankt hij God met zijn geest in klanktaal, dan is dat niet mogelijk door onverstaanbaarheid van de klanken. In de samenkomst dient klanktaal vertaald te worden, tot zegen van de gemeenteleden en niet-christenen. Het gaat Paulus om de opbouw van de Gemeente én om een goed getuigenis van haar naar buiten. Om het loven van de HEERE in de samenkomst in gewone taal of in klanktaal met uitstraling naar buiten om mensen te winnen voor Jezus! Amen.

Gebed

Dank U, Heere Jezus, voor de gaven van Uw Geest om te bidden tot Uw Vader en Hem te loven in gewone taal en in klanktaal, tot opbouw van Uw Gemeente en tot zegen van velen.

We bidden U om Uw gaven tot opbouw van Uw Gemeente en tot zegen van hen die buiten zijn. Uit genade, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zijn de overeenkomsten/verschillen tussen de samenkomsten van de gemeente zoals Paulus daarover schrijft én die van vandaag?
2. Verlang je naar de gave van klanktaal? Waarom (niet)?
3. Hoe kan de lofprijzing in het gemeenteleven toenemen?

30 LOOF DE HEERE IN DE SAMENLEVING

Lezen: 2 Kronieken 20:1-30

De volgende morgen stonden zij (de mannen van Juda) vroeg op en vertrokken naar de woestijn van Tekoa. Toen zij vertrokken, bleef Josafat staan en zei: Luister naar mij, Juda, en u, inwoners van Jeruzalem. Vertrouw op de HEERE, uw God, dan zult u standhouden. Vertrouw op Zijn profeten dan zult u voorspoedig zijn. Hij pleegde overleg met het volk en stelde voor de HEERE zangers aan en mensen die de heilige Majesteit prijzen zouden, terwijl zij voor de gewapende mannen uittrokken en zeiden: Loof de HEERE, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig! Juist op de tijd dat zij met gejuich en lofzang begonnen, legde de HEERE hinderlagen tegen de Ammonieten, Moab en de bewoners van het Seir gebergte die op Juda waren afgekomen en zij werden verslagen...

Op de vierde dag kwamen zij bijeen in Emek-Beracha. Omdat zij daar de HEERE loofden, gaven zij deze plaats de naam Emek-Beracha...Zij kwamen in Jeruzalem aan met luiten, met harpen en met trompetten, en gingen naar het huis van de HEERE. (2 Kronieken 20:20-22,26,28)

Josafat ('De HEERE is rechter'), de godvrezende koning van Juda in de 9^e eeuw v. C., komt met zijn volk in grote nood. Een grote troepenmacht van Moabieten en Ammonieten wil Juda aanvallen. In deze nood roepen koning en volk tot God en vasten. Josafat spreekt in de tempel een vurig gebed uit. In antwoord op zijn gebed komt de Geest van de HEERE op de Leviet Jahaziël ('God ziet'). Hij bemoedigt koning en volk en geeft aanwijzingen voor de oorlogsvoering: 'Het is niet aan u in deze oorlog te strijden. Stel uzelf op, blijf staan en zie het heil van de HEERE dat met u is, Juda en Jeruzalem. Wees niet bevreesd en wees niet ontsteld. Trek morgen tegen hen op, want de HEERE zal met u zijn'. Josafat en zijn volk vallen in aanbidding neer en de Levieten prijzen ten hoogste de HEERE. Hier is lofprijzing in grote nood vóór er nog slag geleverd is. De volgende morgen bemoedigt Josafat zijn volk en stelt hij zangers aan die voor het leger uittrekken. Ze zingen: 'Loof de HEERE, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig!' Terwijl ze zingen en juichen worden de vijanden door anderen verslagen. Het leger van Josafat hoeft niet te vechten. Het mag drie dagen lang veel buit binnenhalen. Op de vierde dag loven ze de HEERE in Emek-Beracha ('dal van de lofprijzingen'). Met vreugde keren ze terug naar Jeruzalem. Daar komen ze aan met muziek van luiten, harpen en trompetten en gaan ze naar de tempel waar ze in hun nood waren samen gekomen. De HEERE geeft rust aan koning en volk en grote vrees komt over de omliggende volken. De HEERE geeft lofprijzing vóór, tijdens en ná de oorlog. Hij strijdt, geeft overwinning en krijgt de eer die Hem toekomt! Halleluja! Amen.

Gebed

HEERE, God van Israël, dank U voor Uw werk in koning Josafat en zijn volk, voor de profetie van Jahaziël, voor de lofprijzing voor, tijdens en na de oorlog en voor Uw overwinning.

Geef in onze samenleving dat Uw Naam geprezen wordt. Maak Uw wegen en middelen bekend. We verwachten U. Om Jezus' wil, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Welke andere Bijbelse voorbeelden ken je dat God in de samenleving geprezen wordt?
2. Wie moeten dit bevorderen? Waarom en hoe?
3. Wat leer je hier over strijden en overwinnen in je persoonlijke leven?

31 DE HEERE LOVEN IN HET KONINKRIJK VAN ZIJN HEERLIJKHEID

Lezen: Openbaring 19:1-10

(Johannes vertelt:) En ik hoorde zoiets als een geluid van een grote menigte en als een gedruis van vele wateren en een geluid als van zware donderslagen: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden. Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen. En hij zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God. (Openbaring 19:6-9)

De apostel-profeet Johannes ziet op het eiland Patmos aan het eind van de eerste eeuw in visioenen de komst van het Koninkrijk van God op aarde: het nieuwe Jeruzalem waarin de HEERE woont te midden van Zijn volk. Hij kijkt in de hemel waar God op Zijn troon zit en geprezen en aanbeden wordt (Openb. 4/5). Johannes hoort de zevende engel op de bazuin blazen en hoort in de hemel dat de koninkrijken van de wereld van God en Zijn Christus zijn geworden en dat Hij voor eeuwig Koning zal zijn. Ook dan zijn er aanbidding en dankzegging in de hemel (11:15-18). Johannes ziet op de berg Sion het Lam met honderdvierenveertigduizend verheerlijkte gelovigen die een nieuw loflied zingen (14:1-3). Hij ziet de overwinnaars aan de glazen zee, die het lied van Mozes en van het Lam zingen (15:2-4). Daarna hoort hij een grote menigte in de hemel twee keer halleluja – loof de Heere – zingen en een stem uit de

troon die zegt: ‘Loof onze God, al Zijn dienstknechten en die Hem vrezende, kleinen en groten!’ Daarmee houdt de lofprijzing niet op. Johannes hoort opnieuw een grote menigte met het geluid van veel wateren en zware donderslagen die proclameren: ‘Halleluja, want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden. Laten we blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt’; zich prachtig gekleed met wat ze ontvangen heeft: goede werken, gedaan uit liefde voor God en de naaste. Johannes moet opschrijven: ‘Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam’. Een engel verzekert hem dat dit echt Gods woorden zijn. Ten slotte ziet Johannes het nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdalen. God woont nu bij de mensen. ‘Zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn’ (Openb.21/ 22). Wat een reden voor lofprijzing en aanbidding tot in de eeuwen der eeuwen! ‘Hun blijdschap zal dan onbepaald door ’t licht, dat van Zijn aanzicht straalt, ten hoogste toppunt stijgen’ (Ps.68:2; berijming 1773). Wat een perspectief! Amen.

Gebed

Hemelse Vader, we danken U voor de lofprijzing van de engelen en de verheerlijkte gelovigen voor Uw troon en voor de komende lofprijzing op de nieuwe aarde die we verwachten.

We bidden U: Geef dat we met de engelen en de verheerlijkte gelovigen U loven en aanbidden. In Jezus' Naam, amen.

Om over na te denken en met elkaar te bespreken

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over het loven van God in het Koninkrijk van Zijn heerlijkheid?
2. Waarom spreekt het boek Openbaring meer over lofprijzing in de hemel dan op de aarde?
3. Verlang je naar het rijk van Gods heerlijkheid? Hoe? Waarom (niet)?

LIED

*Heer, God, U loven wij.
Heer, U belijden wij.
Vader in eeuwigheid,
zingt 't gans heelal Uw Naam.
Aarde en hemel, Heer,
zingen Uwe Naam ter eer,
heel Uw schepping door,
eeuwig met 't engelenkoor:
Heilig, heilig, heilig, is onze God,
de Heer Zeëbaoth.
Hemel en aarde
zijn van van uw grootheid vol.)
Halleluja (4x). Amen.) 2x*

Opwekkingsliederen, nr.7

(‘Zeëbaoth’: legerscharen van Israël en van de engelen)

GEBED VAN LOFPRIJZING

*We loven U met David: ‘Geloofd zij de HEERE, de God van Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid!’ (1 Kronieken 16:36a)
‘Geloofd zij U, HEERE, God van onze vader Israël, van eeuwigheid tot eeuwigheid!
Van U, HEERE, is de grootheid, de macht, de luister, de kracht en de majesteit, want alles wat in de hemel en op de aarde is, is van U.
Van U, HEERE, is het Koninkrijk en U hebt Zich verheven tot een Hoofd boven alles.
Rijkdom en eer komen van voor Uw aangezicht en U heerst over alles. In Uw hand is kracht en macht, in Uw hand is het om ieder groot te maken en sterk te maken.
Nu dan, o onze God, wij loven U en prijzen Uw luisterrijke Naam.
Want wie ben ik en wat is mijn volk, dat wij de kracht zouden hebben om vrijwillig te geven zoals dit? Want van U is alles en uit Uw hand hebben wij het U gegeven’. (1 Kronieken 29:10-14)*

We loven U met Jezus en Zijn leerlingen: ‘Loof de HEERE, alle heidenvolken; prijs Hem, alle natiën! Want Zijn goedertierenheid is machtig over ons; de trouw van de HEERE is voor eeuwig. Halleluja!’ (Mattheüs 26:30; Psalm 117)

*We loven U met Petrus: ‘Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons overeenkomstig Zijn grote barmhartigheid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkbare erfenis, die in de hemelen bewaard wordt voor u. (1 Petrus 1:3,4)
Amen.*

LITERATUUR

- Campen, M. van, “*Looft de HERE...*”, Bilthoven, 1990 (*Vorming en Toerusting*, 23).
- Graaf, E. de, *Lof en Dank*, Amsterdam, 1976.
- Hagoort, H. (red.), *Water uit de bron*. Kernwoorden van het geloof, Kampen, 1999, deel 2, 71-79 (J. Kamphuis: Lofprijzing).
- Hayford, J., *The heart of praise*, Ventura, 1992.
- Hulst, A.R., *Belijden en loven. Opmerkingen over de betekenis van het woord toda in het Oude Testament*, Nijkerk, 1948.
- Kamphuis, J., *Juda's hallel*, Goes, 1993.
- Idem, *Het hallel van de kinderen*, Goes, 1994.
- Idem, *Het eeuwig hallel*, Goes, 1995.
- Koops, R., *Groeien in lofprijzing en aanbidding*, Terschuur/Amerongen, 2008.
- Mulder, M.C., ‘Loven, prijzen’, art. in Noordegraaf, A. e.a., *Woordenboek voor Bijbellezers*, Zoetermeer, 2005, 374-377.
- Ridderbos, N.H., *De plaats van het loven en van het bidden in het Oude testament*, Kampen, 1970; in *Psalmenstudie*, Kampen, 1991, 144-169.
- Tverberg, L., Okkema, B., *Listening tot the Language of the Bible*. Hearing it through Jesus' ears, Holland, 2004, 85,86 (*Berakh – Blessing the Lord*).
- Taylor, J.R., *The Hallelujah Factor. The principles and practice of praise*, Crowborough, 1986.

